

VYTIŠ

NO. 5

VOLUME 40

GEGUŽĒS

MAY

1954

EDITOR — DR. JUOZAS LEIMONAS,

143 W. 6th St., South Boston 27, Mass.

Asst. Editor — PHYLLIS GRENDAL,

395 W. Broadway, South Boston 27, Mass.

* * *

**KNIGHTS OF LITHUANIA SUPREME COUNCIL
OFFICERS 1953—1954****REV. ALBERT J. CONTONS,** Spiritual Director
50 W. 6th St., South Boston 27, Mass.**JOSEPH A. LOLA,** President
40 Dalessio Court, South Boston 27, Mass.**ROBERT S. BORIS,** Vice President
1512 Twenty-fourth St., Detroit 16, Michigan**WALTER R. CHINIK,** Vice President
4649 Cook Ave., Pittsburgh 36, Pa.**DIANE SHATAS,** Recording Secretary
784 East Broadway, South Boston 27, Mass.**MRS. TILLIE GERULIS,** Financial Secretary
38 Providence St., Worcester 4, Mass.**WILLIAM KOLICIUS, Jr.** Treasurer
3522 Marge Drive, Pittsburg 34, Pa.**MRS. MARY WAITONIS,** Trustee
43 Hatherly St., N. Providence, Rhode Island**HELEN GUDAUSKAS,** Trustee
1433 So. 49th Avenue, Cicero 50, Illinois**KONSTANT J. SAVICKAS, Esq.,** Legal Adviser
4107 S. Archer Ave., Chicago, Illinois**RITUAL COMMITTEE****LONGINAS L. SVELNIS,** Chairman
163 "I" St., South Boston 27, Mass.**ADELE CERESKA,** Secretary
58 E. Mountain St., Worcester, Mass.**V. ED. PAVIS**
1409 S. 51st Court, Cicero 50, Illinois**LITHUANIAN AFFAIRS COMMITTEE****ALEXANDER WESEY,** Chairman
72 Steamboat Rd., Great Neck, New YorkChicago District — **JOSEPHINE KUIZIN**
2781 W. 10th Place, Gary, IndianaPittsburgh District — **HELEN GIRDIS**
2407 Sarah St., Pittsburgh 3, Pa.New York - New Jersey District — **ANNE KLEM**
183 Dukes St., Kearny, New JerseyNew England District — **MRS. THEODORE F. PINKUS**
76 Providence St., Worcester 4, Mass.**HONORARY MEMBERSHIP COMMITTEE****LEONARD ŠIMUTIS,** Chairman; **JACK L. JATIS,** Secretary;
ANTHONY J. MAZEIKA, **FRANK RAZVADAUSKAS,**
IGNAS SAKALAS.**CONTENTS — TURINYS**

	Psl.
MŪSŲ BRANGIOSIOS ŠIRDYS — Vysk. V. Brizgys	3
OUR LADY OF VILNIUS — Rev. John D. Zuromskis	4
"MAMA, AŠ TAVE MYLIU!" — Alfa Sušinskas	5
KELIAUJANTI FATIMOS MARIJOS STATULA—J. Savėlis	6
LAIŠKAS VYČIAMS — Kun. K. A. Matulaitis	8
MINSTREL SHOW GHOSTS — William V. Gorski	9
LIETUVOS VYČIŲ ISTORIJA — Ignas Sakalas	10
MARILYKE — Rev. B. Kunkel	11
SELF ANALYSIS — Phil Carter	14
VYČIŲ SENDRAUGIŲ SKYRIUS — Ignas Sakalas	15
GIMTOJI KALBA — L. Dambriūnas	17
A. A. JONAS BRAZAUSKAS — J. S.	18
SPORTS OF ALL SORTS — Phil Carter	19
VYČIAI VEIKIA — COUNCIL ACTIVITIES	20

Viršely — *Šv. Tėvo pašventinta Nekalčiausios Marijos Širdies Statula Lietuvai.***BUILDING FUND****ANTHONY J. MAZEIKA,** Pittsburgh, Pa.
REV. J. VAITEKUNAS, Providence, R. I.
FRANK GUDELIS, Dayton, Ohio (treasurer)**M. A. NORKUNAS MEMORIAL FUND****JOSEPH BOLEY,** New York City, Chairman
JUOZAS SADAUSKAS, Cleveland, Ohio
LAURA YUCIUS, Chicago, Illinois**PUBLIC RELATIONS****L. VALIUKAS,** Los Angeles, California
HELEN GUDAUSKAS, Cicero, Illinois
JUOZAS SADAUSKAS, Cleveland, Ohio**MONTHLY ACTIVITIES PROGRAM****REV. ALBERT J. CONTONS,** South Boston, Mass.
REV. A. A. JURGELAITIS, O. P., Providence, R. I.
REV. JOHN D. ZUROMSKIS, Advisory Staff Chairman**SPORTS****FRANK PETRAUSKAS,** Chairman, Niagara Falls, N. Y.

* * *

All correspondence should reach the editor by the 10th of the month preceding the next issue. Correspondents may use pen names, but all correspondence must bear the signature and address of the writer. The editor assumes no obligation to return any material not solicited.

VYTIS — THE KNIGHT Published monthly by the Knights of Lithuania.
Entered as 2nd class matter February 25, 1954, Putnam, Conn.,
under the Act of March 3, 1879.POSTMASTER: if undeliverable, send form 3579 to VYTIS,
Putnam, Conn.

N. P. Seserų Spaustuvė, Putnam, Conn.

Vytis

"THE KNIGHT"

DIEVUI IR TĒVYNEI

Published Monthly by
KNIGHTS OF LITHUANIA

Year's subscription: U. S. and
Canada \$3:00; foreign \$3.50

Nr. 5

GEGUŽĖS, 1954

Vol. 40

(Tebūnie šie J. E. Vysk. V. Brizgio
žodžiai giliai paimti į širdį ir uoliai
vykdomi. Redakcija)

Į Pasaulio Lietuvius

Kiekvienas turime sau brangių širdžių: mūsų tėvų, sesučių, brolių, prietelių širdys. Daug jų jau nutilusių kapų ramybėje, kitos dar plaka. Jos su mumis kenčia, su mumis džiaugiasi.

Širdis yra žmogaus giliausių jausmų simbolis. Norėdami išreikšti kilniausius ir didžiausius tėvų rūpesčius mes nerandame stipresnių žodžių už šiuos: motinos ar tėvo širdis liepė, širdis neleido. Kai mes norime kam nors perduoti kokią nors mintį ar reikalą labai ypatingu būdu, sakome: "Isidėk į širdį".

Širdžiai žmonės suteikė tokios didelės simbolinės reikšmės, kad mes kalbame apie džiaugsmo ir skausmo suteikimą net Dievo širdžiai.

Kada žmonės nori kuri nors reikalą ar asmenį ypatingu būdu pavesti Dievo ar Šv. Marijos globai, paveda jų širdims.

Lietuvių tautos vaikų dauguma savo šalį ir savo tautą mylėjo taip giliai ir kilniai, kad nepasitenkino joms gero siekti tik žemiškais keliais, tik savo jėgomis, o rūpinosi jas ir jų reikalus pavesti Jėzaus ir Marijos širdims. Jie siekė savo tėvynę, savo tautą padaryti ne tik savo širdžių šventu objektu, bet norėjo išprašyti joms ypatingą Jėzaus ir Marijos globą. Lietuvoje buvo vestas platus apaštalavimas paaukoti Švenčiausiai Jėzaus širdžiai atskiras šeimas ir asmenis. Galutinai 1934 metų liepos 1 dieną — pirmojo Lietuvos Tautinio Eucharistinio kongreso metu Lietuvos šalis ir tauta buvo paaukotos Švenčiausiai Jėzaus širdžiai.

Jeigu negalime nieko pasakyti apie ankstesnius laikus, tai nuo Šv. Marijos apsišvišimo Šiluvoje

lietuviai rišosi daugeliu ryšių su Šv. Marija. Lietuvoje gi buvo tradicinė praktika be išimties, kad nuo vaiko dienų kiekvienas lietuvis katalikas buvo įrašdyntas į Šv. Marijos škaplierio ir rožinio brolijas. Ištikus Lietuvą mūsų gyvenamai baisiajai nelaimėi norime ją pavesti dar ypatingesniai Šv. Marijos globai. To jausmo vedami Leituvo vyskupai yra padarę Lietuvos paaukojimo Šv. Marijos Nekalčiausiai širdžiai aktą. Norėjome tuomi savo tėvynei ir tautai išmelsti ypatingą Marijos globą, norėjome taip pat, kad ir mūsų kiekvieno meilė savo tėvynei ir tautai taptų kuo kilniausia.

Šiais metais tuos visus įvykius atsiminkime ypatingu būdu. Šiomet sukanka 20 metų nuo Lietuvos paaukojimo Šv. Jėzaus širdžiai. Šiomet yra iš viso pirmieji, o mums dabar gyvenantiems ir paskutiniai Marijos Metai.

Mūsų tremtiniai yra išvaikyti iš tų pastogių, kurių dauguma Lietuvoje buvo paaukotos Švenčiausiai Jėzaus širdžiai. Per ilgus tremties metus susikūrė daug naujų šeimyninio gyvenimo židinių. Jie beveik visi dar nepaaukoti anoms Švenčiausioms širdims.

Šiuos tat metus, leituviai, atžymėkime ypatingu būdu.

Pirma. Paaukokime Jėzaus ir Marijos širdims visas lietuvių

šeimas visame pasaulyje, kurios svetur Joms dar nebuvo paaukotos. Tokį paaukojimą galima ir dera pakartoti ir toms šeimoms, kurios Lietuvoje buvo jį padariusios. Kiekvienas tepadaro tai iš meilės savo šeimos židiniui. Tai turės didelės reikšmės pačioms šeimoms.

Antra. Padarykime ypatingų maldų ir aukos darbų dienomis už kenčiančią Lietuvą ir mūsų tautą tas keturias šių metų dienas: Lietuvos paaukojimo Švenčiausiai Jėzaus širdžiai (liepos 1 d.), Jėzaus širdies šventės dieną (liepos 25 d.), Lietuvos paaukojimo Šv. Marijos Nekalčiausiai širdžiai (gegužės 13 d.) ir Šv. Marijos Nekalčiausios širdies šventės dieną (rugpiūčio 22 d.). Skaitome, kad šiais metais viso katalikiško pasaulio vyskupai skiria savo tikintiesiems maldų ir atgailos dienas už pavergtas ir kankinamas tautas. Už savo tautą mes patys turime daugiau aukotis, negu kiti už ją. Pagalbos melddami jos ir išmelsime. Jos melddami patys labiau pamilsime savo tėvynę, savo tautą tokia meile, kuri yra verta krikščionių meilės vardo.

Šiais metais pakartotinai sudėkime į Jėzaus ir Marijos širdis Lietuvos, mūsų tautos ir kiekvienas savo šeimos reikalus. Jų meilė ir mūsų širdyse tebūna gili ir šventa.

OUR LADY OF VILNIUS

Gateway to a New Dawn

Rev. John D. Zuromskis

The atom bomb is a mighty destructive force calculated to reduce to rubble anything that falls within the sphere of its devastating power. Modern cities, with their crowded tenement blocks, skyscraper buildings, and huge industrial plants continuously prepare against the horror of a skyborne atomic attack.

The ancients, by contrast, never bothered looking skyward in defense of their cities. Their problem simply was to keep hostiles from invading populated centers. They found protection within high walls constructed about their cities.

Perhaps you know of the Greeks, who by stratagem introduced a colossal hollow figure of a horse within the walls of Troy. At night, while all Troy slept, warriors hidden inside the horse came forth to open the city gates and admit their fellow warriors.

And who has not heard of that architectural leviathan erected three hundred years before the birth of Christ. This is the Great Wall of China — 1,500 miles in length and following the ups and downs of mountain passes and deep ravines.

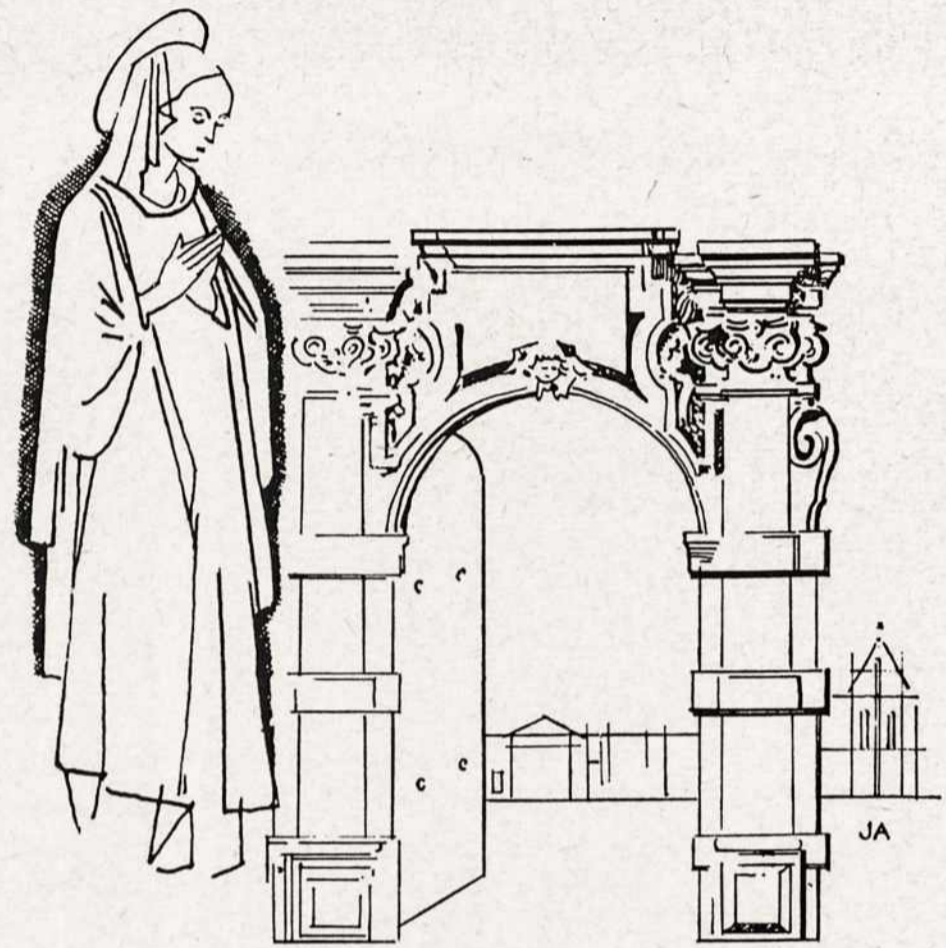
Little did the "engineers" of that era dream that man might someday "sprout wings" and fly over those walls.

Entrance to ancient walled-in cities generally was made through one of several gates, which at night were barred shut with heavy bolts of iron or brass. These massive gates, with a sentry stationed in a tower, provided citizens with a feeling of protection. Gates, thus, became a symbol of material power and security.

Our Lord, however, and subsequent teachings added spiritual significance to this symbolism.

In promising that his church would be safe from harm, our Lord said that "the gates of hell shall not prevail against thee." And we, in our beseechings for protection and help, often refer to Our Blessed Lady as the Gate of Heaven.

In Mary there lies great peace and powerful protection for all who would have recourse to her exalted position as the Mother of God. She is the gateway, we might say, through which we enter to reach God.

In Vilnius, the ancient and historic capital of Lithuania, there is an unusual shrine to Our Lady. The Lithuanians call it "Aušros Vartai" — Gates of Dawn — or the Shrine of Our Lady of Vilnius.

Legend relates that in the 16th century — when Vilnius was protected by a walled fortification and an image of the Blessed Virgin stood in a tower over the gateway — fierce Mongolian invaders, already deep in Lithuanian territory, were repelled before the "Gates of Dawn". Lithuania's capital was protected from harm because Our Lady of Vilnius guarded the gate!

For almost five hundred years, millions of pilgrims have streamed to this renowned shrine to venerate the remarkable image and to beseech the help of the Mother of God.

Men pass the shrine and raise their hats out of love and reverence for the Blessed Virgin. And Lithuanian mothers stop before this miraculous painting, and with beads in hand gaze at the exquisitely beautiful features while imploring Mary's protection for the figurative children of Lithuania.

The shrine's centerpiece, placed in a wooden chapel over the eastern gate, is a painting of Mary done by an unknown artist in Rome and brought to Vilnius in the early 16th century.

“MAMA, Aš Tave Myliu!”

Alfa Sušinskas

1. Nuotykis autobuse

Tai įvyko vieną sekmadienio popietį autobuse, į kurį įlipo motina su dviem savo vaikučiais: 1 ir 4 metų berniukais. Autobusas buvo pilnas keleivių, bet vis dėlto atsirado mandagių žmonių, kurie motinai ir jos vaikučiams užleido savo vietas atsisėsti. Patį mažylį motina pasisodino sau ant kelių, o tas kur ketverių metų atsisėdo šalia jos.

Vyresnysis berniukas pradėjo dairytis čia pro langą, čia po autobusą, mažytėmis akutėmis žvilgčiodamas į keleivius. Aišku, viskas jam tuojau nusibodo, ir jis, staiga kreipdamasis į savo motiną, gana tyliai tarė:

— Mama!

Bet ši neišgirdo jo balso per autobuso triukšmą ir žmonių šnekučiavimąsi. Tada jis vėl kreipėsi į ją ir šį kartą jau sušuko:

— Mama!!

Ji atsisuko ir paklausė jį:

— Ką, sūneli?

Ir jis visu vaikišku nuoširdumu jai atsakė:

— Mama, aš tave myliu!

Motina nusišypsojo. Nusišypsojo ir keleiviai, per kurių veidus perbėgo pasitenkinimo spindulys.

Autobusas pavirto džiaugsmo vieta: keleiviai džiaugėsi vaikučio meile savo motinai. Bet jų

It is a three-quarter length picture showing Our Lady's head slightly inclined and her hands crossed on her breast in the manner of the "Annunciation". There is an extremely and inexpressibly beautiful quality about Mary's eyes and mouth that gives her a wistful expression.

The entire painting, which emphasizes Our Lady's hands and face, is done in the gold and silver influence of Byzantine art. A double crown and radiance above her head signifies the great honor bestowed on the painting by popes, and heralds the esteem with which it is held among other world-famous miraculous paintings of the Madonna.

For all in Lithuania the shrine is a gateway of hope in an age threatened by the atom bomb and constricted by Communist terrorism and slavery.

It is for them the gateway, also, to spiritual protection and national restoration, for surely Our Lady of Vilnius will not ignore their entreaties for intercession against the Red foe and for the awakening of a new dawn.

džiaugsmas reiškė daug daugiau: kiekvienas iš jų pajuto savo širdyje meilės laimę, natūralios meilės, kuri liepsnoja moters širdyje savo kūdikiui ir vaiko širdyje — savo motinai.

Tas berniukas neturėjo nieko daugiau pasakyti, kaip tik savo meilę... Ir jis pasakė viską.

2. Tik...

Tik vieno pagrindinio, visų svarbiausio ir brangiausio dalyko motina nori ir laukia iš savo vaiko: jauno ar suaugusio — jo meilės! Tik meilės!

Ir kodėl? Todėl, kad ir ji pati savo vaiką myli didžiausia ir ištikimiausia meile. Ji myli savo vaiką tokį, koks jis yra: geras ar blogas, gražus ar negražus, žymus, garsus, ar niekam nežinomas ir niekam nereikalingas — jai jis yra visada mielas, visada reikalingas, visada už viską brangiausias, nes jis yra jos: jis yra didžioji jos širdies dalis...

Nekartą yra girdėtas šis gražusis motinos meilės pavaizdavimas blogojo sūnaus elgesiu.

Buvęs toks vienas jaunikaitis, vienos motinos sūnus. Jis labai įsimylėjęs vieną mergaitę, kuri vis netikėjusi jo meile. Mergaitė buvusi netikusi ir tikros meilės neverta... Jai vis nepakakę to vaikino meilės įrodymų, ir ji savo apkvaišime pareikalavusi iš jo, kad jis pristatytų jai savo motinos širdį kaip įrodymą... Ir ką gi? Tas beprotis jaunuolis išplėšęs širdį iš savo motinos krūtinės ir galvotrūkiškai nuskubėjęs pas savo merginą, motinos širdimi nešinas... Pakeliui jam susipynusios kojos, ir jis parpuolęs ant žemės. Tada iš jo rankų iškritusi kruvina motinos širdis ir jam švelniai tarusi:

— Sūneli, ar nesusižeidei krisdamas?..

Kokia nuostabi motinos meilė šiuo šurpiu pasakojimu neužmirštamai pavaizduota! Motinos meilė lieka net su tuo vaiku, kuris jos gyvybę sunaikino...

Didi, šventa ir nesunaikinama yra motinos meilė savo vaikui. Bet ir vaiko meilė savo motinai turi būti kuo didžiausia: už meilę — meile atsilyginti motinai ne vien gegužės mėnesyje per Motinos Dieną, bet visada, — ir tada, kada motinos akys yra jau užgesusios amžinajai ramybei po sunkaus ir erškėčiuoto gyvenimo šiame pasaulyje...

3. Dangiškoji Motina

Šiais 1954 metais sueina lygiai 100 metų, kaip yra paskelbta Marijos Nekalto Prasidėjimo tiesa.

(tęsa 14 pusl.)

Gyva liūdininkė kalbėjusi su Dievo Motina — Alacho giesmė Marijai — Afrikos juodukų karalius klūpo prie Marijos statulos.

Nuostabūs įvykiai Fatimoj

Fatima yra nemažas miestas su 25.000 gyventojų beveik pačiame Portugalijos viduryje. Iki 1917 m. tas vardas nedaug kam tebuvo žinomas, bet šiandien — jis plačiai skamba visame katalikiškame pasaulyje. Tais metais gegužės-spalio mėnesiais, 2 milios nuo Fatimos miesto, akmenuotoj ganykloj, vadinamoj Cova da Iria, šešius kartus pasirodė Dievo Motina trims vaikams — Liucijai, Pranukui ir Jacintai. Kad žmonės patikėtų tiems apsi-reiškimams, paskutinę pasirodymų dieną, spalio 13, Ji padarė saulės stebuklą: pačiame vidurdienyje saulė pradėjo šokinėti zigzagais ir kristi žemyn. Tai matė 70.000 žmonių minia ir labai plačiai aprašė įvairūs laikraščiai. Po ilgų ir nuodugnių tyrinėjimų tuos Marijos pasirodymus pripažino bažnytinė vyriausybė ir 1930 m. spalio 13 oficialiu dekretu leido Šv. Mergelę garbinti Fatimos Marijos vardu.

Pasirodymų tikslas

Savaime aišku, kad tie Marijos pasirodymai turėjo aiškų ir neabejotiną tikslą. Jau pirmojo pasirodymo metu Dievo Motina prašė vaikučius aukotis Dievui ir priimti kiekvieną skausmą už nusidėjėlių atsivertimą. Toliau Ji prašė, kad žmonės pakeistų savo gyvenimą ir nebeįžeidintų Viešpaties, kad kasdien kalbėtų rožančių ir garbintų Nekalčiausią Marijos Širdį. Įspėjo, kad už nevykdymą tų prašymų žmonija susilauks bausmės, dar žiauresnio karo, negu buvo 1914-1918 metais. Priminė, kad jei Jos prašymas bus išpildytas, tai atsivers Rusija ir pasaulis susilauks taikos, o jeigu žmonija Jos nepaklausys, tai Rusija išplės savo klaidas visame pasaulyje, prasidės žiaurūs karai, Bažnyčios persekiojimai, daug gerų žmonių bus nukankinta ir keletas tautų išnaikinta.

Iš trijų vaikų - regėtojų, viena, pati vyriausioji — Liucija, — kuri pasirodymų metu kalbėdavo su Dangaus Viešnia, dar tebėra gyva ir gyvena Portugalijoje, Coimbro mieste vienuolyne. 1946 m. rugpiūčio 12 d. amerikietis J. M. Haffertas, didelis Fatimos Marijos prašymų skleidėjas ir Mėlynosios Armijos direktorius, gavo leidimą aplankyti Liuciją ir kalbėdamas su ja užklausė: kada atsivers Rusija ir kada pasaulyje įsiviešpataus taika? Liucija atsakiusi: "Rusija tikrai atsivers... ir tai įvyks kai tam tikras žmonių skaičius pasižadės ir gyvenime vykdys Marijos prašymus, pasakytus Fatimoj".

Keliaujanti Fatimos Marijos Statula

J. Savėlis

Paskleisti žmonėse tuos Marijos prašymus ypatingai rūpinasi tarptautinė Mėlynosios Armijos organizacija, kuri jau turi 5 milijonus narių ir jai priklauso 29 įvairios pasaulio tautos, kurių tarpe ir lietuviai.

Mozulmonai ir protestantai garbina Mariją

1947 m. gegužės 13 d. Fatimoj įvyko tarptautinis katalikų akcijos kongresas, kuriame dalyvavo 35.000 atstovų iš viso pasaulio šalių. Tą dieną buvo iškilmingai palaiminta Fatimos Marijos statula, kuri paskirta apkeliauti Europą (Portugaliją, Ispaniją, Prancūziją, Belgiją, Olandiją), Afriką (Azorų salas, Moroką, Angolą, Mozambiką) ir Australiją. Kur tik statula kelionėj sustodavo, visur ją sutikti ir išlydėti susirinkdavo dešimtys ir net šimtai tūkstančių žmonių. Ne vien tik artimųjų vietovių gyventojai aplankydavo statulą, bet dažnai žmonės keliaudavo po 3 dienas ir ilgiau norėdami pamatyti ir išreikšti padėką ir meilę Tai, kuri yra visų dangaus malonių tarpininkė. Statulai keliaujant įvairiose vietose įvyko nuostabių dalykų: staigių ligonių pagijimų, atsivertimų, susitaikymų.

Ilgą laiką Ispanijos - Prancūzijos rubežius buvo visai uždarytas, mat ispanai bijojo prancūzų komunistų, kurie po Ispanijos pilietinio karo rengėsi nuversti Franco vyriausybę. Pirmą sykį siena buvo atidaryta Fatimos Marijos statulai keliaujant iš Ispanijos į Prancūziją. Po šio įvykio nepraslinko nė pora mėnesių, kai siena tarp tų kraštų buvo visai atidaryta oficialiam susisiekimui.

Statula keliaudama per Belgiją tarpe kitų vietovių sustojo ir Charleroi mieste, kuris Belgijoje laikomas labiausiai sukomunistėjusiu miestu. Laike 24 valandų ten statulą aplankė daugiau 100.000 žmonių; 62 kunigai klausė išpažinčių; išdalinta 55.000 komunijų. Vienas kunigas su ašaromis akyse pasakoja: "Niekados savo gyvenime nesitikėjau pamatyti, kad dangaus malonė vienu kartu tiek daug žmonių širdžių paliestų".

1949 metais statulai keliaujant per Afriką, ten dar nuostabesnių dalykų įvyko. Tėvas Fournier iš Ugandos provincijos rašo: "Mozulmonai ir krikščionys kartu suklaupę garbina Tą, kurios statula keliauja per pasaulį. Juodieji ir baltieji tūkstančiais

klūpojo greta vienas kito per naktines mišias Durban mieste (P. Afrikoj). Dar nuostabiau: Rhodesijoje anglikonų bendruomenė, kuri anksčiau buvo nutarusi neįsileisti pas save statulos, dabar atidarė savo katedros duris. Rubagoj, Ugandos provincijos protestantas karalius ir karalienė greta suklaupę meldėsi prie Marijos statulos“.

Ypatingo susidomėjimo statula susilaukė iš musulmonų pusės. Daugely vietų Maroke, Zanzibare ir Mozambike musulmonų vadai oficialiai sutiko ir pasveikino tą statulą. Izmaelų giminės vadas Mozambike uždėjo auksinius karolius ant statulos kaklo ir tarė: „Ačiū Tau, Fatimos Marija, už tą meilę ir tas malones, kuriomis Tu apdovanojai Afriką. Mes garbiname Tave kartu su visagaliu Alachu“. Pats Zanzibaro sultonas padėjo gėlių vainiką prie statulos kojų. Angolų musulmonai, lydėdami statulą į katalikų bažnyčią, giedojo tradicines giesmes, kurias gieda jų maldininkai keliaudami į savo šventąjį Mekkos miestą. Angolos anglikasčiai uždėjo ant statulos galvos karūną 800 dolerių vertės ir praleido ją pro triumfo arką, kurią sudarė iš savo kastuvų. Žavingiausia išpūdį spaudos atstovams Johannesburge padarė naktinių mišių vaizdas prie statulos, kai ten po atviru dangumi klūpojo greta vienas kito 20.000 žmonių — juodųjų, indijonų ir baltųjų. Tokia demonstracija, atrodė, neįmanoma, nes visai nesenai viena rasė darė maištus prieš kitą.

Statula Amerikoje ir Kanadoje

1947 m. spalio 13 Fatimoje buvo pašventinta kita Keliaujanti Fatimos Marijos statula, specialiai skirta Amerikai ir Kanadai. Iš Fatimos ją atvežė lėktuvu Mėlynosios Armijos direktorius J. M. Haffertas tiesiog į Kanadą. Spalio 16 d. Ottavos Arkivyskupas, dalyvaujant 100.000 žmonių miniai ją vainikavo. Iš Kanados į Ameriką pirmą sykį statula buvo atgamenta 1947 m. gruodžio 8 d. pro Niagara Falls į Buffalo. Statulos pasitikti prie rubežiaus nuvyko pats Buffalo vyskupas O'Hara ir nulydėjo į katedrą. Daugiau trečdalis visų Buffalo gyventojų aplankė statulą. Žiemos šaltyje žmonės stovėjo gatvėse po 3-4 valandas eilėse norėdami patekti į katedrą ir pamatyti bei pabučiuoti statulą, parodyti nuolankumą ir padėką Dangaus Karalienei už viltį keliančius pažadėjimus, pasakytus 1917 Fatimoje...

Kur tik Amerikoje statula keliavo, visur ją aplankė dešimtys tūkstančių žmonių. Sakysim, visai nušalioj, ūkininkų apgyventoj vietovėj (Šv. Meinrado vienuolyne, Indianoje) per savaitę laiko statulą aplankė 140.000 asmenų. Vien tik per pirmus metus Amerikoje statulą aplankė 4 milijonai žmonių. Ta statula ir dabar dar tebekeliauja.

Pažymėtina, kad statulą lanko gausiai ne vien tik katalikai, bet ir protestantai, pavyzdžiui, Plainfield, N. J. pats protestantų pastorius ragino visus savo parapijiečius aplankyti statulą; Flora, Ill. mieste, kur nebuvo iš anksto numatyta, kad statula apsisistos.

Lietuvių keliaujanti Fatimos Marijos statula

Šiomet Amerikos lietuviai yra pasiryžę ypatingu būdu paminėti Marijos Metus. Viena paminėjimo iškilnių dalis yra keliaujanti Marijos statula, kuri dar pernai lapkričio mėn. buvo užsakyta Romoje. Ši Marijos statula aplankys visas lietuvių kolonijas Amerikoje, Kanadoje ir gal kitose pasaulio šalyse, o Lietuvai atgavus laisvę, bus pargabenta į sostinę Vilnių. Statulos keliavimo tikslas yra ne vien paskatinti lietuvius vykdyti Marijos prašymus, pasakytus Fatimoje, bet ir padėkoti Marijai už įvairias gautas malones ir išmelsti Lietuvai laisvę. Be to, įamžinti visiems laikams kaip laisvojo pasaulio lietuviai visokiomis priemonėmis siekė ir troško savo pavergtiems broliams laisvės.

Sausio 5 d. popiežius Pijus XII priėmė Romos lietuvių kolonijos delegaciją, palaimino tą specialiai Lietuvai skirtą statulą ir pasakė lietuviams daug paguodos žodžių. Atsisveikindamas Šv. Tėvas apkabino vysk. V. Padolskį ir pasakė: „Jūsų asmenyje aš apkabinu visą Lietuvą“. Kovo 4 d. Jo Šventenybė suteikė privilegiją gauti visuotinus atlydus visiems, kurie aplankys tą statulą ir išpildys atlydams gauti sąlygas.

Vasario 5 d. statula pasiekė Amerikos krantus, o to pat mėnesio 24 d. pradėjo savo istorinę kelionę iš Putnam, Conn. Seserų vienuolyno. Statula jau aplankė Naujosios Anglijos parapijas: visur ji buvo sutikta ir išlydėta gausios minios žmonių. Vienos parapijos klebonas pasakoja, kad jo bažnyčioje niekad nėra buvę atsilankę tiek maldininkų, kaip per tas tris statulos viešėjimo dienas ir kad jis niekad nėra nematęs tokio jaudinančio vaizdo — žmonių minia verkė išlydinti statulą iš bažnyčios.

Kas yra susipažinęs su Fatimos istorija ir bent kiek išgilinęs į Marijos pasakytus ten prašymus bei pažadėjimus, tas tikrai turi kartu su amerikiečiu William T. Walsh, žinomos knygos apie Fatimą "Our Lady of Fatima" autorium, neperstojamai kartoti: "Niekada nėra šiandien svarbesnio, kaip skleisti žmonėse ką pasakė Dievo Motina Fatimoje 1917 m., kadangi mūsų civilizacijos ateitis, mūsų nepriklausomybė ir net pati mūsų egzistencija priklauso nuo to, kaip mes vykdysime jos prašymus".

Laiškas Vyčiams

Dievo Tarno Arkivyskupo Jurgio Matulaičio-Matulevičiaus Šventuoju Paskelbimo Reikalu

1954 m., vasario 25 d.

Brangusis "Vyties" Redaktoriau,

Patylom ir pamažu vyksta mūsų visuomenėje ir tautoj be galo didelės reikšmės dalykai, kurie, laimingai nunokę, galės pasotinti lietuvių dvasią ilgiems amžiams. Neišsakytai didelį džiaugsmą išgyveno senovės Lietuva, o net ir kitos tautos, kai buvo Bažnyčios kanonizuotas šv. Kazimieras. To švento karalaičio galingoji įtaka yra jaučiama ir nūdieniniam lietuvių gyvenime, o jau yra praėję 433 metai.

1953 m. Romoje yra pradėta mūsų dienų dvasinio milžino, Dievo Tarno arkivyskupo Jurgio Matulaičio-Matulevičiaus, beatifikacijos paruošiamoji byla. Nuolat jausdamas jis kūno skausmus, savo asmenine patogumų auka, darbštumu, Lietuvos žemės meile, jos žmonių dvasine gerove besirūpindamas, Dievo meilės liepsnų įkaitintas, skleidė apie save, kiek galėdamas, Dievo tiesos šviesą, Kristaus ir Jo Bažnyčios meilės ugnį, o trokšdamas visus patraukti prie Kristaus, uždegė daugelio širdis. Jis veikliai prisidėjo, kad Bažnyčia Lietuvoje turėtų pilną nepriklausomybę, atsiėdamas tai, ko dalinai buvo atsiėkęs pirmas Lietuvos karalius Mindaugas prieš 700 metų: 1926 m. balandžio 4 d. Šv. Tėvas Pijus XI įkūrė Lietuvos Bažnytinę Provinciją su Kauno arkivyskupija ir 4 vyskupijomis.

Pagalvokime, kaip galingos įtakos galės padaryti pasaulyje išsisklaidžiusiems lietuviams, Lietuvos žmonių pamiltas, net nekatalikų gerbiamas, mūsų žemės švento gyvenimo žmogus, pasiekęs altorių garbės. Tiesa, jam pačiam toji garbė nėra reikalinga, jis jos nesiekė. Bet ji reikalinga mums, žemės gyventojams. Reikia, kad Bažnyčia, nuodugnai ištyrusi jo raštus, gyvenimą, dorybes, darbus ir jo užtarimu Dievo padarytus stebuklus, paskelbtų jį tarp šventųjų. To siekdami, privalėtume kasdien prašyti Dievo, kad teiktųsi išklaudyti visų, kurie, užtariant arkiv. Jurgiui, kreipsis savo reikaluose, maldaudami malonių. Nes kandidato į šventumą neabejotini ženklai yra Dievo daromi stebuklai.

Antra, su beatifikacijos byla yra susiję šimtai kitų reikalų: reikia surinkti, perrašyti, atspausti Dievo Tarno laiškus, raštus, paruošti juos B. Teismui, reikia atlyginti už paslaugas specialistams, advokatams, padengti būtiniausias paties teismo ir liūdininkų išlaidas. Visa šioji išlaidų našta gula Generalinio Postulatoriaus pečius. Daug yra beatifikacijos bylų, kurias nebuvo lėšų tęsti ir jos laikinai yra nutrauktos, laukdamos, kas pradės jų eiga iš naujo rūpintis.

Gen. Postulatorius, kun. K. Rėklaitis, MIC., asmeninių pinigų neturi. Jis yra vienuolis. Verta paremti jo pastangas gausiomis aukomis. Jos siųstinos: Rev. C. Rėklaitis, MIC., Via Corsica 1. ROMA, Italy.

Arkiv. Jurgio beatifikacijos byloje nemažai jau yra padaryta. Bažnytinis Tribunolas oficialiai pareikalavo iš visų, kas tik turi arkiv. Jurgio raštus ar laiškus, pristatyti juos Teismui. Iš patiektų 17 liūdininkų, kurių tarpe yra du kardinolai, šeši yra baigę savo liūdidimus. Šimtai arkiv. Jurgio laiškų yra paruošti įteikti Teismui. Antroji jų dalis yra ruošinama. Juos reikia įteikti spausdintus.

Arkivyskupo Jurgio šventumo garsas yra plačiai pasklidęs Europoje. Tai liūdija kitų kraštų katalikiškoji spauda. Iš lietuvių ir kitų yra gaunami centre padėkos laišakai už gautas malones, užtariant D. T. arkiv. Jurgiui.

Tuos nepaprastus Dievo gerumo ženklus tenka ne vien registruoti, bet dažnai, jei tik galima, patikrinti, patikslinti, iširti, dokumentuoti. Daug vargo sutaupyto Postulatoriui ir išlaidų, jei gavusieji nepaprastus malones teiktųsi savo padėką paremti gydytojų oficialiais paliūdidimais.

Visais šios beatifikacijos bylos reikalais rašykite: Rev. C. Rėklaitis, MIC. Via Corsica 1. ROMA, Italy.

Kun. K. A. Matulaitis,

21, The Oval, London, E 2. England

Minstrel Show Ghosts

by William V. Gorski

Someone once remarked that to view a minstrel show is to review tradition.

The tradition is one that sprang up in Europe during the Middle Ages, and in America saw the light of day in the 19th century. It is simply that of the minstrel, first as an individual and then as a company of performers.

In the Middle Ages, the itinerant entertainers in France and Norman England were known as jongleurs, a French term that translated literally means jugglers.

They were professional musicians and were skilled not only in playing musical instruments, but in singing, dancing, juggling, and acrobatics, as well.

Certain of the more able jongleurs ceased their wanderings and became attached to a court — not legal but regal. Here they played and sang songs of the troubadour, or trouvère, a higher-class musician who employed them.

To such jongleurs, in the 14th century, and some itinerant musicians of exceptional ability, the term "menestrel" was applied. From this came the word "minstrel" which meant an entertainer of higher social class than the wandering jongleur.

In America it wasn't until several centuries later that the so-called minstrel appeared. He was, in fact, a white entertainer in negro makeup and known as a negro minstrel.

The first solo performance in blackface was given in 1828 by Thomas Dartmouth Rice, an American singer and comedian.

A strolling player, Rice first appeared as a negro minstrel in a song and dance act, "Jim Crow," in Louisville, Ky. He repeated the performance in 1832 at the Bowery Theatre in New York and later in London with spectacular success.

It was Rice, the "Father of American Minstrelsy," who popularized the negro minstrel. He plowed the field and sowed the seed, as it were, of a novel addition to the American scene.

Fifteen years later, following Rice's original performance, the first public appearance of a minstrel company — headed by Daniel Decatur Emmett — became a theatrical fact.

Emmett, an American song writer, sang as a blackfaced minstrel in his company. He also composed the famous tunes "Old Dan Tucker" and "Dixie". His company, formed in 1843, was known as the Virginia Minstrels.

Shortly afterward, in 1846, the memorable Christy's Minstrels opened their first show in Buf-

falo, N. Y. It was for this group that Stephen Collins Foster wrote some of his most popular songs.

The minstrel show was comprised of three parts. In the first, the company paraded to their chairs which were arranged on the stage in a semi-circle. Members were blackfaced and wore gaudy costumes.

The interlocutor then cracked jokes with the endmen, and, for a finale, the company passed in review in the "walk-around."

In the second part, a vaudeville show — or olio — was offered in front of the curtain. This was the variety act. The third part, or after part, consisted of a burlesque on some play or opera.

Edwin P. Christy's company of minstrels — he was an American showman from Philadelphia — crystallized the characteristics that audiences expected of a minstrel show. These were the interlocutor, the semi-circular arrangement of white performers in blackface, the endmen, and the variety acts.

Among the great minstrel companies that followed the pattern set by Christy were those of Dockstader, Thatcher, Primrose, West, and Neil O'Brien.

All good things seemingly fade away at some time or another. Either they die out of their own volition, or they are replaced by other good things of the moment.

And so with the minstrel show, which reached its peak between 1850-70 and then passed into historical review with the coming of vaudeville, motion pictures, and radio. The tradition, however, still survives even though modified to fit the times.

For wherever a minstrel show is staged, wherever blackfaced entertainers in gaudy costumes appear with endmen and interlocutors, there you'll find the ghosts of Christy, Primrose, Rice, and others.

There you'll find some wisps of tradition.

Lietuvos Vyčių Istorija

Ignas Sakalas

(t q s a)

25-ji KUOPA

25-ji kuopa Cleveland, Ohio, įsisteigė 1915 m. kovo 4 d. Kuopos organizatoriais buvo: Sofija ir Margarita Bagdžiūniūtės, M. Šimonis, Ig. Sakalas, M. Ruseckas, P. Čeriaukutė (Glugodienė), J. Čeriauka, V. Greičius, B. Skripkauskaitė, J. Šestokas ir k.

Pirmam susirinkime įsirašė 38 nariai. Į valdybą išrinkti: dvasios vadas kun. J. Halaburda, pirm. M. Ruseckas, vicepirm. A. Staseliūnas, sekr. Ig. Sakalas, fin. sekr. B. Skripkauskaitė, išd. F. Šaukevičius, išdo glob. S. Bagdžiūniūtė ir S. Pašaveckas.

Po susirinkimo imtasi darbo padidinti kuopą naujais nariais.

Netrukus buvo suorganizuotas choras, kuriam vadovavo V. Greičius, taip pat įsteigtas dramos ratalis, kuriam vadovavo scenos meno mėgėjai: M. Ruseckas, M. Šimonis ir B. Skripkauskaitė.

Pirmais atstovais į 3-įjį seimą Chicagoj buvo išrinkti M. Šimonis ir I. Sakalas. Pastarasis buvo seimo sekretorium.

Tais pačiais metais suvaidinta: "Litvomanai", "Lizdas naminio liūto", "Karo metu". Kitus vakarus suruošė su įvairia programa — dainomis, deklamacijomis ir k. Suroošė prakalbas, pasikviesdama tuomet išgarsėjusį kalbėtoją stud. A. Račkų ir J. Kaupą. Įsteigė nuosavą knygynėlį. Keletas narių dalyvavo Pirmojoje vyčių parodoje Worcesteryje, Mass. Iš dalyvavusių S. Bagdžiūniūtė už savo rankdarbius laimėjo dovaną.

Kuopos augimas

1916 metais kuopa jau turėjo daugiau kaip 300 narių. Tai buvo skaitlingiausia visose savo egzistencijoj. Tais metais buvo suvaidinta "Genovaitė" ir visa eilė kitų mažesnių scenos veikalų, o choras miesto parke — Wade Park — suruošė viešą koncertą, kuris sutraukė tūkstantinę publiką. Chorui vadovavo muz. V. Greičius. Be to, suruošta visa eilė prakalbų, kuriose kalbėjo vėl tas pats A. Račkus, L. Šimutis, K. Pakštas ir k.

Kuopos valdybą sudarė: dvasios vadas kun. J. Halaburda, pirm. O. Žvingeliūtė, vicepirm. S. Bagdžiūniūtė, nut. sekr. I. Sakalas, fin. sekr. B. Skripkauskaitė, išd. F. Šaukevičius.

1917 metais kuopos veikimas ėjo tuo pačiu tempu. Tais metais Prospect teatre miesto centre suvaidintas scenos veikalas "Živilė" ir "Mirga". Pirmuoju vakaru kuopa gryno pelno gavo \$300.

Tais metais kuopos narių skaičius gerokai sumažėjo JAV pašaukus daug jaunų vyrų į karinę tarnybą. Likusieji jiems ruošė išleistuves.

1918 metais Clevelande įvyko 6-tas Lietuvos Vyčių seimas, kuriam kuopa buvo labai šauniai pasiruošus. Per seimą pakartotas scenos veikalas "Mirga", be to, rudens ir žiemos metu suruošta keletas kitų vakarų ir prakalbų. Kalbėtojais buvo kun. F. Kemėšis ir dr. J. Bielskis.

Sugrįžus iš karo

1919 metais baigėsi pasaulinis karas ir daugelis narių pradėjo grįžti į kuopą. Prasidėjo nauji darbai — rėmimas aukomis jaunos nepriklausomos Lietuvos. Šiame veikime kuopa stovėjo pirmose gretose. Daug aukota taip pat Lietuvos Raudonajam Kryžiui, o sumanius Lietuvos kariuomenės gen. S. Žukauskui nupirkti auksinį kardą, kuopa tam reikalui aukojo daugiau kaip šimtą dol. Buvo įsteigti lietuvių kalbos kursai, kuriems vadovavo V. Greičius. Vasarą suruoštas vienas didžiausių išvažiavimų, kuriame gausiai dalyvavo vyčių iš Akrono ir Detroito. Rudenį suvaidinta operetė "Girių karalius", vadovaujant muz. V. Greičiui.

1920 metais kuopa taip pat daug dirbo Lietuvos laisvės reikalais, pati pirkdama ir narius ragindama pirkti Lietuvos Laisvės Paskolos bonus. Be to, vyčių spaustuvės reikalams paaukota daugiau kaip \$400. Tais metais veikė stiprus basebolo ratalis.

1921 - 1922 metais kuopa ypatingai pasižymėjo vaidinimais ir kitais parengimais. Buvo suvaidintas istorinis veikalas "Kova ties Žalgriu", "Šv. Elzbieta", "Kova ties Giedraičiais", operetė "Šventoji naktis" ir k. Vienu vakarų pelnas buvo skiriamas parapijos naudai, kitų — savos organizacijos reikalams, spaustuvės steigimui ir k. Centrui vėl paskolinta ir suaukota \$367.00, o ankščiau buvo suaukota \$250.00.

1922 metais kuopa neteko vieno žymiausių veikėjų Mato Šimonio, kuris su savo žmona persikėlė į Detroitą. Jam išvykus kuopoj pasidarė didelė spraga, kurią nelengva buvo užpildyti.

1923 metais kuopa pravedė ypatingą naujų narių vaju. J. Kvedaras vienas įrašė 30 narių. Daug gyvumo kuopon įnešė padidindami veikimą: J. Sadauskas, F. Bortnikas, J. Bleizgys, S. Palšis, A. Kunigiškis, J. Kemėšis, A. Baltrušaitė, P. ir O. Urbšaitės, P. Sakalauskaitė (Vidugirienė), seserys Simo-

naitės (Kuzienė, Sadauskienė, Mačiokienė) ir k. Daug prie veikimo prisidėjo ir pats klebonas kun. V. Vilkutaitis, kuris per tulą laiką vadovavo kuopos chorui. Suvaidinta "Meilės paslaptys" ir istorinis veikalas "Išgriovimas Kauno pilies". Veikalų režisieriais buvo J. Kuzas ir M. Ardzijauskas. Veikė taip pat basebolo ratelis.

1924 - 1928 metais kuopos veikimas daugiausiai reiškėsi scenos mene ir sporte. Suvaidinta dideli veikalai: "Keistutis", "Liurdo stebuklai", "Šv. Barbora", "Karolio teta", "Apkalbos ir meilė".

1927 m. suorganizuotas jaunamečių skyrius. Čia daugiausiai pasidarbavo J. Šeštokas, P. Štaupienė, S. Greičienė ir k. Tais pat metais kuopos dramatos ratelis buvo išvykęs į Detroitą, kur suvaidino "Karolio teta".

1928 metais kuopa daug prisidėjo prie suorganizavimo Ohio ir Rytinio Pennsylvania val. apskričio, kuris buvo suruošęs du išvažiavimus.

Geri organizatoriai

1929 metais kuopai teko ruošti organizacijos seimą, kuriam nesigailėjo nei darbo, nei lėšų. Per seimą suvaidinta "Apkalbos ir meilė". Seimo suruošimas kainavo \$600, kurie buvo padengti gautu iš vakarų pelnu. Be to, dar buvo suruošta keli mažesni vakarai ir kitokie parengimai, taip pat įvykdyta loterija, kuri kuopos išdui davė \$312.00 pelno. Loterijai vadovavo J. Sadauskas, biletelių daugiausiai pardavė tų metų pirmininkas K. Norbutas, J. Sadauskas ir J. Usalis. Daug veikė ir kiti nariai.

1930 metais buvo pakartota "Šv. Barbora" Nesiliaujančios Pagalbos Šv. P. Marijos parapijos naujai. Vakaras davė pelno \$280.00. Be to, suvaidinta "Klaidų komedija". Tais metais dramatos ratelis taip pat buvo nuvykęs į Youngstown, Ohio, kur parapijos vakare išpildė programą. Dramatos rateliui vadovavo J. Sadauskas ir P. Luiza.

1931 metais buvo suruoštas talentų vakaras, kuris nepaprastai gerai pasisekė, taip pat banketas narių tėvams pagerbti. Finansiniai kuopa labai gerai stovėjo. Banke pinigų turėjo daugiau \$400, o visas turtas siekė daugiau \$700.

Panašiai kuopa darbavosi iki Antrojo pasaulinio karo: rengė vakarus, koncertus, prakalbas, paskaitas, išvažiavimus, steigė sporto sekcijas, lietuvių kalbos kursus ir rėmė visą lietuvių kultūrinę veiklą. Visa tai buvo daroma jaunimui pritraukti prie lietuvių katalikų organizacijos, prie lietuviškojo veikimo.

Užėjus karui daug narių buvo pašaukta į karinę tarnybą. Dėl tos priežasties veikimas kuopoj buvo kiek apsnūdęs, tačiau kuopa nepasidavė lietargui: veikė kiek galėjo.

Kaip kiekvienos draugijos, taip ir 25-tos kuopos gyvavimas daugiausiai priklauso nuo darbščių ir pasišventusių narių. O tokiais nariais kuopa visą laiką buvo labai turtinga. Pavyzdžiui keletą apibūdinsime:

Veikėjų eilės

Kaz. Bucis, muzikas, orkestrų vedėjas, ilgametis Clevelando Liet. Tautiško bėno dirigentas.

Broliai Kanaverskai, aktoriai, režisieriai.

M. Šimonis, vienas drąsiausių kovotojų už vyčių idealus, visų katalikiškųjų laikraščių bendradarbis, dramatos ir scenos mėgėjas, režisiorius, žymiausias katalikiškos spaudos platintojas ir katalikiškųjų organizacijų rėmėjas.

B. Skripkauskaitė, aktorė, iš anglų kalbos išvertusi dramą "Rytų pilis", kurią kuopa suvaidino didelėje salėje, lietuviškos dainos mėgėja. Po pirmojo Pasaulinio karo išvykus į Lietuvą.

R. Žitkevičius, vienas stambiųjų anais laikais prekybininkų, finansiniai rėmė kiekvieną vyčių užsimojimą. Po karo taip pat išvykęs į Lietuvą.

J. Žitkevičius, fotografas, po karo su žmona (B. Skripkauskaite) grįžęs į Lietuvą.

P. Šukys, vienas pirmųjų Clevelando lietuvių veikėjų, turėjęs spaustuotę ir leidęs (su Ign. Sakalu) laikraštį "Santauka".

J. Sadauskas, dėl nepaprasto pasišventimo ir meilės vyčiams, vadinamas "vyčių tėvu", aktorius, režisiorius, 1953 m. seimo pakeltas į garbės narius.

S. Bagdžiūniūtė (Sakalienė), lietuviškos dainos mėgėja, aktorė, katalikiškųjų laikraščių bendradarbė, vėliau su vyru išvykus į Chicagą, kur veikė vyčiuose ir per 28 metus redagavo Moterų Sąjungos laikraštį "Moterų Dirvą".

O. Žvingeliūtė (Mihalich), viena rimčiausių veikėjų moterų tarpe, taipgi buvo ryšys su kitataučiais lietuvių vardui kelti ir Letiuvai padėti jos pirmose nepriklausomybės dienose.

A. Žaliaduonis, stiprus vyčių ir kitų katalikiškųjų organizacijų šulas, vėliau išvykęs į Homestead, Pa., kur taip pat veikė su lietuvišku jaunimu ir lietuvių visuomenėj.

P. Čerakutė (Glugodienė), aktorė, režisorė, choristė ir visuomenės veikėja.

Ir visa eilė kitų veikėjų: J. Jonuška, J. Kuzas, A. Kunigiškis, J. Pavilionis, M. Ardzijauskas, A. Ribinskas, A. S. Kulbickas, A. Staseliūnas, V. Gudynas, J. Kilikauskas, F. Saukevičius, S. Pašaveckas, A. Buknis, Kuzmauskaitė, Mačiutukė, muz. V. Greičius, S. Greičienė ir k. ir k. Vėliau jų pėdomis pasekė J. Venclovas, J. Usalis, broliai J. ir P. Luizai, J. Kvedaras ir k.

Sodalists of Notre Dame Academy in Belleville, Illinois, are shown modeling Mailyke gowns. Above is Joan Behrmann. On opposite page is Mona Madden.

Mailyke

By REV. B. KUNKEL

The Purity Crusaders of Mary Immaculate of Bartelso, Illinois, recently conducted a nationwide Mailyke contest. The following article by Fr. Kunkel tells what has happened as a result. — Ed.

MARY, "QUEEN of Modest Fashions," has received thousands of votes each week during the Mailyke contest. Tens of thousands of children and adolescents in all sections of the nation have raised their voices in unison, "Gives us Mailyke modest dresses."

Many clothing factories and stores have literally been deluged with these juvenile requests to adopt the Mailyke tag in their establishments, for, the school girls are learning, in rapidly increasing numbers, the importance of its use in these days of pagan fashions. Attached to the dress which is displayed in the store, the tag is their guarantee that this garment is modest, Mary-like.

The *Mailyke campaign*, which opened on the feast of the Holy Rosary, October 7, and concluded on Dec. 23 of 1953, has exposed to the purchasing public the conspiracy of the hidden forces of evil to exclude modest dresses from the clothing market. This is by no means an indictment of individual clothiers, who are themselves often innocent victims. However, so well has the hidden program of evil succeeded, it became almost impossible for girls to find a modest bridal gown or formal in the stores of many cities.

This fact was accentuated by the letters which began to pour into the office of the PCMI (Purity Crusade of Mary Immaculate) immediately after the opening of the Mailyke campaign. Over and over came the same plea from Sisters and Sodality Prefects: "Where can we buy modest prom dresses for the school?... Our girls have visited all the stores of our city, but have been unable to find modest gowns. What are we to do?"

Some newspapers have re-echoed these complaints. Thus, the diocesan paper of the Milwaukee Archdiocese registered the complaint in the November issue: "The

dads of two thousand Catholic High School girls in this area are hearing the same old story about this time every year. I've got nothing to wear for the winter formal"... It seems that a large percentage of the 2,000 formal-dreamers can't find smart gowns in the downtown department stores that conform to the Modesty committee rules of the Sodality Union of the Milwaukee Archdiocese".

The Marilyke contest was the first phase of an intensive campaign to unify the scattered efforts of various groups. Already the crusading girls have learned what great influence they can wield in such unification.

Bridal Originals of St. Louis is one of the factories which are receiving a heavy and steady flow of requests for Marilyke prom dresses. Responding to this demand, Mr. Vincent Nania, the manager of the St. Louis factory, as early as mid-November made a momentous decision, one that is even now evoking hearty cheers from tens of thousands of teen-agers throughout the nation. His decision was, to place a variety of these dresses, with the Marilyke tag attached, on the market for the coming season. It will be remembered that Mr. Nania of Bridal Originals pioneered in the Marilyke venture, having placed tagged bridal gowns on the market last September.

To facilitate this new venture, Mr. Nania sponsored a dress designer's contest for the girls of elementary and secondary schools. Attractive prizes were offered to the girls sending in the best designs for Marilyke prom dresses. The first prize was a free prom dress made according to the winner's own design, plus \$40.00. The second prize was \$10.00. The deadline for sending the designs to the Crusade Office was December 5, though the Marilyke contest itself did not close till December 23.

The enthusiasm of the Sisters as well as the pupils was remarkable. Over 600 different styles poured in from many schools in all directions, covering the territory from Boston to California and even beyond the Hawaiian Islands.

As another result of the avalanche of requests for dresses with the Marilyke tag, numerous other clothiers in various parts of the country have sent inquiries about the tag to the Crusade office. Further, Holy Family Academy of Chicago was instrumental in introducing the tag into the Peacock Bridal Shoppe of that City, where the Marilyke tag now graces ten styles of bridal gowns and four styles of formals.

These are some of the evidences that the crusading girls of this nation, with

the help of their gallant brothers, have sprung a great and sudden surprise on the clothiers, causing a great and speedy sensation on the feminine clothing market. Being caught unawares, the clothiers found it impossible to meet immediately the great demand for Marilyke.

According to reporting schools, the buyers for stores were generally very eager to comply with the crusader's requests

for modest dresses. Many of them made special and hurried trips to distant factories for this purpose. Some storekeepers have assured the Crusaders that they will stock up with Marilyke dresses as soon as these are available. Others have requested the permission to attach the tag to dresses in their store which meet the Marilyke standards.

Continued p. 16

SELF ANALYSIS

To see ourselves as others see us is not easy. If we could do just that, we probably would make many changes in our personalities. But, it is a fact that we cannot see ourselves as others see us. The next best thing is try to see ourselves as we really are: to face reality. To do this we have to examine ourselves, our thoughts and our actions.

Rate yourself from time to time. Are you satisfied with your performance? Are others in your K. of L. council satisfied? If you look at yourself through the other members' eyes, would you be satisfied with yourself? Are you always fair in your decisions? Do others consider you fair in all your dealings? As a K. of L. leader fairness must be a predominant quality.

Suppose some problem was thrown in your lap, you tried to solve it, but failed. Do you throw up your hands in disgust? Or, did you sit back and analyze the whole situation, and check back to see where you failed in that problem? Of course, the second way is the true leaders' way of learning from past failures.

This self analysis can be followed in other traits, besides fairness. For instance, in the fields of kindness to all members, in firmness in upholding ideals, in conduct during sports, dances, meetings and so on.

Self analysis can be used in a group, also. The council as a whole could discuss and analyse its attitudes, its programs and its activities. Self-criticism will always lead to betterment.

So, encourage your council to "rate itself", to take inventory from time to time, to face reality. If your activities programs are lop sided, criticize them, try to improve them. You can try these few questions for size: Do I profit from my failures by self analysis? Am I doing my best for K. of L. ideals? Am I afraid to look at K. of L. problems objectively... as they are with all the defects they may have... or do I try to gloss them over.

Self analysis for the leader and self analysis for the council are two important methods of improving our K. of L. organization.

Phil Carter

Užuojauta

Lietuvos Vyčių Garbės Nariui Jonui
Brazauskui mirus, jo artimiesiems reiškia
giliai užuojautos ir kartu liūdi
Lietuvos Vyčių Organizacijos
Centro Valdyba

Padėka

Nuoširdžiai dėkoju kun. Jonui Žuromskiui, "Vyties" patariamiosios tarybos pirmininkui ir kitiems Bostono Lietuvių Šv. Petro parapijos kunigams, kaip klebonui kun. P. Virmauskiui, kun. J. Klimui, kun. Kneižiui bei Vyčių Centro Dvasios Vadui kun. Al. Kontautui už šio "Vyties" numerio viršelio iliustracijas bei kitą pagalbą.

Mes tikime, kad jų pavyzdžiu paseks ir kiti.

Juozas Lola,

Lietuvos Vyčių Centro Valdybos Pirmininkas

AŠ TAVE MYLIU

(tąsa iš 5 psl.)

Šiai labai gražiai religinei progai atžymėti Šventasis Tėvas Pijus XII paskelbė šiuos metus jubiliejiniais Marijos Metais, tuo visus metus paskirdamas Marijos garbei.

Taigi šie metai yra ypatingi metai, kuriuos katalikai praleis gausesnėmis maldomis į Mariją, savo Dangiškąją Motiną, ir kuo galėdami reikš jai savo nuoširdesnę, kūdikišką meilę.

Iš visų Marijai taikomų titulų žmonėms artimiausias ir maloniausias yra Dangiškosios Motinos titulas. Gegužės mėnesį, specialiai prisimindami savo žemiškąsias motinas, ypatingai kreipiame meilės žvilgsnį ir į savo Dangiškąją Motiną.

Dievo Motinos Marijos meilė žmonėms yra labai didelė ir motiniška. Šią jos meilę kiekvienas yra savaip patyręs. Kai žmogus dėl savo silpnumo jau nebeišdrįsta kreiptis į Viešpatį, savo Leidėją, jis drįsta kreiptis į Mariją, savo Dangiškąją Užtarėją ir Tarpininkę.

Marijos garbei yra sukurtos gražiausios maldos ir giesmės. Jos vardas yra nusagstytas per visą Katalikų Bažnyčios liturgiją.

Į Mariją, savo Dangiškąją Motiną, kreipiasi žmogus ir džiaugsme ir varge, laimėje dėkodamas, nelaimėje skųsdamasis, prašydamas. Kūdikišku pasitikėjimu žmogus nuolat šaukiasi savo Dangiškosios Motinos šiais gražiaisiais Šv. Bernardo žodžiais:

— Atsimink, o maloningoji Marija, jog nuo amžių negirdėta, kad kas nors būtų likęs neišklaustas, kuris kreipiasi į Tave globos, maldauja Tave pagalbos, prašo Tave užtarimo. Tokio pasitikėjimo padaršintas, ir aš kreipiuosi į Tave, savo Motiną, Mergelių Mergelę, pas Tave skubu, Tavo akivaizdoje atsistoju kaip dūsaująs nusidėjėlis. Viešpaties Motina, nepaniekink mano žodžių, bet pasigailėdama klausyk ir išklausyk mane!

Veiksminga ir maldinga meilė mūsų gyvajai motinai, pamaldi ir amžinu, šventu atsiminimu alsuojanti meilė mūsų mirusiai motinai ir gyva, kūdikiška meilė mūsų Dangiškajai Motinai Marijai telydi mūsų gyvenimą džiaugsmo ir skausmo valandomis.

VYČIŲ SENDRAUGIŲ SKYRIUS

Redaguoja Ignas Sakalas

Vaistininkas V. Petrauskas, 4021 So. Artesian Ave., Chicago 32, Ill., renka žinias apie lietuvių vaistininkus. Kiekviena žinutė iš laikraščių ar pasakojimų patenka į tam reikalui skirtus albumo lapus. Renkamos žinios ne tik apie JAV lietuvių vaistininkus, bet ir apie viso pasaulio; netik apie gyvus, bet ir mirusius; ne tik apie dirbančius savo profesijoj, bet ir nedirbančius (tremtinius); taip pat apie besitriūsančius tai profesijai studentus. Daug šimtų pavardžių jau pateko į jo gražiai tvarkomus lapus. Visi prašomi jam padėti šiame svarbiame lietuvių vaistininkų istorijai kūrty darbe.

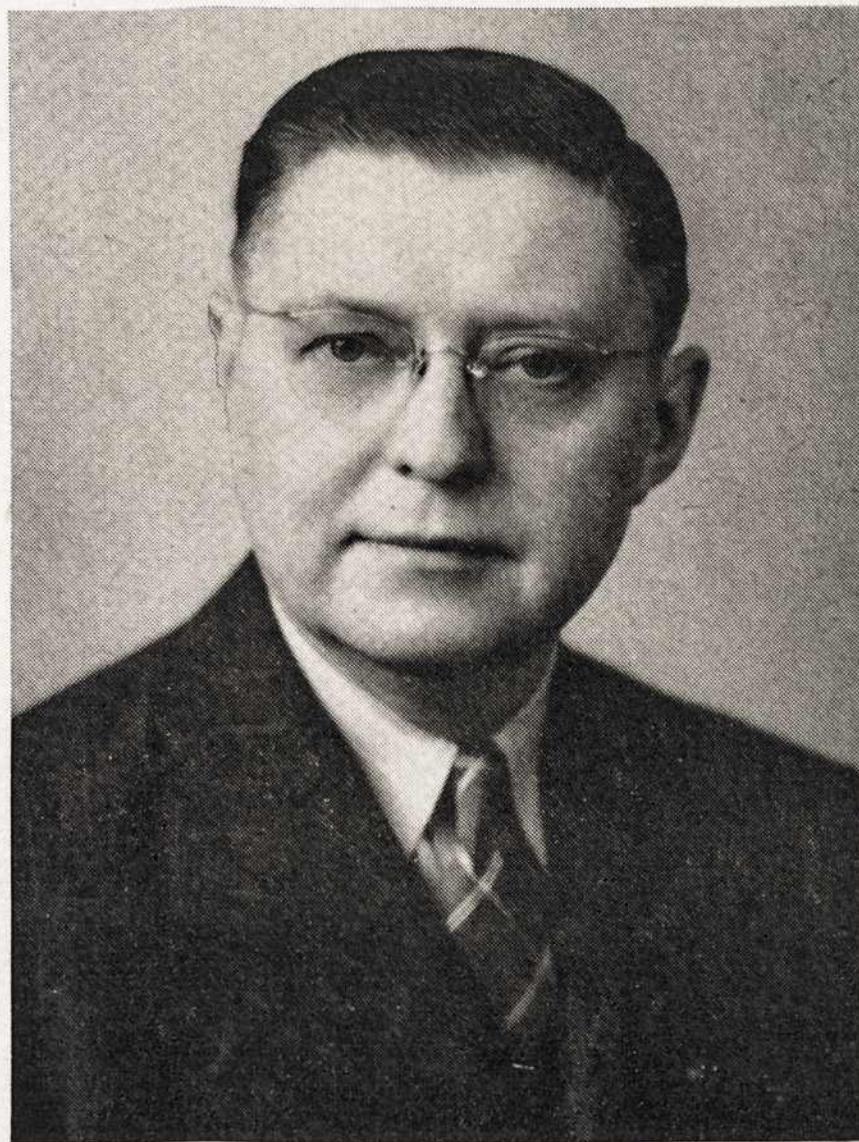
Juozas Augštaitis su žmona buvo išvykę atostogų į Hot Springs, Ark. Mielas sendraugių kuopos narys dirbo vienoj geležinkelių kompanijoj ir neseniai atleistas į pensiją. Yra žinomas Marquette Park lietuvių kolonijos veikėjas ir ilgametis LRKSA 163 kuopos pirmininkas.

Jonas Kass, turėjęs brangenybių ir laikrodžių krautuvę 4102 Archer Ave., šiomis dienomis dėl ligos pardavė ir išsikėlė gyventi į kitą savo namą Justice Parke. Jonas Kass yra žymus lietuvių katalikų organizacijų veikėjas, ilgametis BALF'o išdininkas, Liet. Vyčių sendraugių kuopos vice-pirmininkas ir Lietuvos Vyčių Namotarybos išdininkas. Jo žmona Emilė taip pat daug darbuojasi sendraugių kuopoje. Sendraugiai linki J. Kass, pasiliosavus nuo biznio, sustiprėti sveikatoje ir dar ilgus metus darbuotis su vyčiais ir kitomis lietuvių organizacijomis.

Ignas Sakalas, sendraugių kuopos pirmininkas, Tėvų Marijonų Bendradarbių metiniame seime perrinktas tos draugijos pirmininku.

Šios draugijos skyrių Chicagoj pastangomis nuo pastarojo visuotinio seimo iki šių metų suvažiavimo Tėvų Marijonų statybos reikalams sukelta daugiau \$10,000. Draugija džiaugiasi išgirdusi seime iš TT Marijonų provinciole kun. Atkočiaus pranešimo, kad naujoji statyba neužilgo bus pradėta pietvakarinėj Chicagos dalyje. Pradėjus naująją statybą, tikimasi, atsirastambesnių aukotojų.

Kun. K. Barauskas, vyčių sendraugių narys ir "Draugo" redakcijos kolektyvo narys, mini dvigubą jubiliejų: 60 metų amžiaus ir 25 metų kunigystės. Jubiliatui pagerbti gegužės 16 d. Šv. Kryžiaus parapijos (kurioj eina vikaro pareigas) sa-

Pranas Čižauskas

lėję ruošiamas banketas. Sekančiame "Vyčio" numeryje įdėsime kiek plačiau apie jubiliatą ir jo nuveiktus didelius darbus tiek nepriklausomoje Lietuvoje, tiek Amerikos lietuvių tarpe.

Pranas ir Brigyta Čižauskai šių metų gegužės mėn. mini 25 metų vedybinio gyvenimo jubiliejų ir ta proga keletui savaičių buvo išvykę į Kaliforniją. P. Čižauskas yra iš senosios kartos lietuvių veikėjų, organizatorių. Jubiliatui priklauso vyčiams nuo pat jaunųjų dienų.

B. Brazdžionis, "Draugo" ir kitų lietuvių katalikų laikraščių bendradarbis, vyčių sendraugių ir Illinois - Indiana apskričio paskirtas redaktorium vyčių skyriaus dienrašty "Drauge". Skyrius pasirodo kas savaitę šeštadieniais.

PRANAS IR BRIGITA ČIŽAUSKAI

Pranas Čižauskas, kaip tik apleido Lietuvą, Dzūkijos kampelį, ir 1912 m. rugsėjo mėn. atvykęs į šią šalį, apsigyveno Sheboygan, Wis. Ilgai nelaukęs įsirašė į keletą ten buvusių lietuvių katalikiškų draugijų, o Vyčių organizacijai besiorganizuojant,

jo pastangomis tapo suorganizuota L. Vyčių 51-ma kp., kurioje jis įdėjo daug savo brangaus darbo kol ją sutvarkė ir išaugino į didelę skaitlingą kuopą.

Jaunas Pranas netik daug dirbo naujai organizuotoje Vyčių 51-je kp., bet jam nebuvo svetimos ir kitos lietuviškos - katalikiškos draugijos, kaip tai: Šv. Juozapo draugija, Šv. Kazimiero, Dramos Ratelis, Tautos Fondo skyrius ir pati lietuvių parapija, kurioj jam teko būti keturis metus komiteto nariu.

Pirmojo karo metu JAV valdžios buvo pašauktas į kariuomenę ir išgabentas į Prancūziją, į mūšio lauką, kur buvo sužeistas ir išgulėjo virš dviejų mėnesių ligoninėje. Karui pasibaigus Pranas vėl grįžo į civilinį gyvenimą ir įsijungė į lietuvių veikimą, kuris tuo metu buvo pusėtinai apsnūdęs. Šiuo laiku jis daugiausiai darbavosi Lietuvos Laisvės paskolos bonų sukėlimui. Jam teko šiame darbe vadovauti.

Palikęs Sheboygan, Wis., 1922 m. persikėlė gyventi į Chicago, Šv. Jurgio parapijon, Bridgeporte, kur silpnai veikė Vyčių 16-ta kp. Jis čionais vėl turėjo pa-

siraitoti rankoves ir stoti į Vyčių veiklą, nes 16-tos kp. egzistavimas buvo pusėtinai apmiręs. Pranas matydamas tokią padėtį, griebėsi darbo ir neilgai laukus Vyčių 16 kp. pradėjo vyrauti organizacijoj. Šios kuopos nariai, matydami Prano tokį uolumą, jį išrinko savo pirmininku ir perdavė jam kuopos vairą.

Šis Vyčių įžymusis veikėjas besitrūsdamas 16 kuopoje suorganizavo beisbolo komandą ir pirmutiniu jos manadžierium buvo pasikvietęs dabartinį Dr. Joną Simonaitį. Trijų metų darbuotės bėgyje ne tik kad kuopa paaugo nariais, bet ir finansais trisšimtaine dolerių.

Gyvenimo aplinkybių verčiamas, 1926 m. jis persikėlė gyventi į Marquette Parko parapiją, kur veikė Vyčių 112 kp. Čia vėl jis įsijungė į čionykštės kuopos veikimą, greitai buvo išrinktas jos pirmininku ir šiose pareigose jam teko išbūti net du metus. Bet Pranas netik Vyčiuose uoliai darbavosi, bet ir kitose organizacijose, kaip A. L. R. K. S. 163-čioje kp., A. L. R. K. Federacijos skyriuje, Vilniui Vaduoti sąjungoje, buvo išrinktas Federacijos apskrities pirmininku, o kai buvo statoma šios parapijos nauja bažnyčia jis čia vėl buvo įsijungęs į parapijos veikimą, būdamas šios parapijos komiteto nariu.

Šis Vyčių ir kitų lietuviškų katalikiškų organizacijų nepailstantis veikėjas, taip besitrūsdamas lietuviškos visuomenės veikime, susitiko su p-le Brigita Kamarauskaite irgi vyte ir sukūrė šeimos židinį, tai buvo 1929 m.

Žodis kitas ir apie Brigitą Čižauskiene, kuri yra gimusi Anglijoje ir maža atvežta į Ameriką. Jos ir tėvelių pirma šioje šalyje apsisistojimo vieta buvo Brooklynas iš kur, kiek pagyvenę, 1923 m. persikėlė į Chicagą. Jauna Brigita ilgai nesviruodama įsirašė į Vyčių 24-tą kuopą ir įsijungė į veiklesnių narių tarpą. Ji yra baigusi pradinę ir aukštesnę mokyklą. Taip pat kiek laiko dirbusi "Draugo" raštinėje ir daug pasireiškusi lietuviškos visuomenės veikloj. Dabar Brigita Čižauskiene yra Vyčių sendraugių trečio laipsnio narė ir Vyčių organizacijos ištikima veikėja.

Dar grįžkime prie Brigitos vyro, Prano, kurio praeities ir dabarties veikimas dar nesibaigia. Jis yra vienas iš pirmųjų Dariaus - Girėno Legijono Posto organizatorių. Pranas daug darbo yra įdėjęs ir BALFo skyriuje. Vienus metus buvęs Vyčių sendraugių kp. pirmininkas ir A. L. R. K. S. Chicagos apskrities ilgametis pirmininkas. Pranas taip pat yra Vyčių direktoriato ir eina Federacijos Chicagos apskrities išdininko pareigas. Jis yra Vyčių organizacijos ketvirtos laipsnio narys.

Tai tokia maždaug yra Prano ir Brigitos Čižauskų trumpa veiklos istorija.

Juozas Sadauskas

• Š. m. balandžio 24 d. Providence, R. I. įvyko svarbus Lietuvos Vyčių Amerikoje Centro Valdybos posėdis.

MARILYKE

(continued from p. 13)

To prevent abuse of the tags, the PCMI sends them only through its promoters, who are authorized to judge which styles qualify for the tag in any store. Several promoters have already volunteered for this task.

Some clothiers are awaiting to see whether the Marilyke campaign is just another passing fad. It is the task of crusaders to reassure these, by their actual purchases of Marilyke dresses, that Marilyke is here to stay. No matter how many factories put out Marilyke tagged dresses, the stores of any given community cannot be expected to stock Marilyke unless the purchasers call for Marilyke dresses. The PCMI provides Purchasers' Leaflets for this purpose.

Thousands of girls are imbibing the true crusading spirit. In "Mary's Training School," a distinctive feature of the PCMI, they are learning that exterior modesty is only a sham without interior modesty.

Priests and Sisters are reporting astonishing results in their schools, thorough transformation in pupils, after adopting the positive program of the PCMI. This is why we know that Marilyke is here to stay. Throughout the Marian year the Marilyke campaign will be continued as a major project of the PCMI, with the motto, "Be Marilyke! Buy Marilyke! Dress Marilyke!"

DELEGATION OF KNIGHTS OF LITHUANIA, Council 103, and parishioners of St. Casimir's Church, Providence, R. I. receiving Lithuania's Independence Day Proclamation (Feb. 16th) from Hon. Dennis J. Roberts, Governor of the State of Rhode Island. Left to right, Joseph Waitonis, trustee; Mrs. A. Beatrice Mathieu, trustee and chairman of Lithuanian Affairs Committee; June Lucas, secretary; Edward Čiočys, trustee of St. Casimir's Church; Rev. V. Martinkus; Governor Dennis J. Roberts; Marion Belconis; Helen Belconis, president of Council 103; Dorothy Labucki, treasurer; Daniel Cyronak; Councilman Victor G. Mathieu, John Beinoris, organist. (Not pictured, Rev. J. Vaitekūnas, honorary member and pastor of St. Casimir's Church, due to illness.)

GIMTOJI KALBA

ĮVARDŽIAI (pronouns)

L. Dambriūnas

Asmeniai įvardžiai (personal pronouns) yra šie: *aš, tu, jis, ji* ir daugiskaitoj *mes, jūs, jie, jos*.

Anglų kalboj, kalbant apie vieną ar apie daug asmenų, vartojamas tas pats įvardis *you*. Lietuviškai kalbėdami vartojame *tu*, kai kalbame apie vieną, ir *jūs*, kai kalbame apie kelis asmenis. Tačiau lietuviškai *tu* galima sakyti tik broliui, geram draugui ar šiaip artimam žmogui, bet nemandagu sakyti *tu* svetimam gerbiamam asmeniui. Su gerbiamu žmogum kalbant, reikia sakyti *Jūs*, ir tada šis žodis, kaip matome, rašomas didžiąja pirma raide. Laiškuose dažnai ir *tu* rašomas didžiąja raide. Didžiosios raidės yra pagarbos ženklas. Įvardis *aš* rašomas visuomet mažąja raide, vadinasi priešingai kaip anglų kalboje.

Kalbant apie vieną asmenį, vietoj *Jūs* galima dar vartoti žodį *Tamsta*, kurį taip pat rašome didžiąja raide. Galima, pavyzdžiui, klausti: kur *Jūs* tai girdėjot? Arba: kur *Tamsta* tai girdėjai?

Vietoj angliško įvardžio *it* lietuvių kalboj vartojame kartais įvardį *tai*. Pvz. Ar *tai* yra rašalas? Ne, *tai* nėra rašalas, *tai* yra popierius. (Is *it* ink? No, *it* is not ink, *it* is paper).

Lietuvių kalboj įvardžiai, kaip daiktavardžiai, būdvardžiai, skaitvardžiai, yra linksniuojami. Šitai asmeniai įvardžiai atrodo linksniuojant:

VIENASKAITA

<i>pirmas asmuo</i>	<i>antras asmuo</i>	<i>trečias asmuo</i>
<i>aš</i> (I)	<i>tu</i>	<i>jis, ji</i>
<i>manęs</i> (of me)	<i>tavęs</i>	<i>jo, jos</i>
<i>man</i> (to me)	<i>tau</i>	<i>jam, jai</i>
<i>mane</i> (me)	<i>tave</i>	<i>jį, ją</i>
<i>(su) manimi</i> (with me)	<i>tavimi</i>	<i>juo, ją</i>
<i>manyje</i> (in me)	<i>tavyje</i>	<i>jame, joje</i>

DAUGISKAITA

<i>mes</i> (we)	<i>jūs</i>	<i>jie, jos</i>
<i>mūsų</i> (of us)	<i>jūsų</i>	<i>jų, jų</i>
<i>mums</i> (to us)	<i>jums</i>	<i>jiems, joms</i>
<i>mus</i> (us)	<i>jus</i>	<i>juos, jas</i>
<i>(su) mumis</i> (with us)	<i>jumis</i>	<i>jais, jomis</i>
<i>mumyse</i> (in us)	<i>jumyse</i>	<i>juose, jose</i>

Kitokie yra *savybiniai įvardžiai* (possessive pronouns), kurių yra tik tiek: *mano, tavo, savo, jo, jos*

KUN. PREL. KONSTANTINAS VASYS,

Vyčių Garbės Narys už didžią nuopelningą veiklą pakeltas į prelatus. Jis šiuo metu švenčia 65 metų amžiaus, 40 metų kunigystės ir 25 metų Aušros Vartų parapijoje Worcester, Mass. klebonavimo jubiliejus.

Šia proga Lietuvos Vyčiai Amerikoje mieląjį prelatą nuoširdžiai sveikina ir jam ilgiausių, gražiausių metų linki.

ir daugiskaitoj — *mūsų, jūsų, jų*. Jie nėra kaitomi (not inflected), tai yra nekeičia galūnių. Sakome: *tavo knyga, tavo knygai, tavo knygoje* ir t.t.

Anglų kalboj yra dvejopi savybiniai įvardžiai. Sakoma: *this is my book*, bet: *this book is mine*. Lietuvių kalboje to skirtumo nėra. Galima sakyti: *tai yra mano knyga* ir *ta knyga yra mano*. *Tai yra tavo knyga*. Ar *ta knyga yra tavo*?

Yra čia dar vienas skirtumas (difference) tarp anglų ir lietuvių kalbos.

Angliškai sakome:

*I read my book; We read our book
You read your book; You read your book
He reads his book; They read their book
She reads her book*

Lietuvių kalboje visur čia tėra vienas ir tas pats įvardis *savo*:

*Aš skaitau savo knygą; Mes skaitome savo knygą
Tu skaitai savo knygą; Jūs skaitote savo knygą
Jis skaito savo knygą; Jie skaito savo knygą
Ji skaito savo knygą*

A. A. JONAS BRAZAUSKAS

Balandžio 7 d. iškilmingai Šv. Kazimiero kapinėse palaidotas a. a. Jonas Brazauskas.

Velionis gimė ir augo Lietuvoje. Į Ameriką atvyko 1908 metais, įsikūrė Chicagoy ir čia išgyveno iki mirties. Velionis buvo tos kartos ateivis, kuris, kaip "Draugas" teisingai parašė, organizavosi, statė savas bažnyčias, mokyklas, ligonines, prieglaudą, palaikė spaudą ir visais laikais sielojosi Lietuvos reikalais.

Velionies vardas Chicagoy lietuvių katalikų tarpe buvo plačiai žinomas. Jis dalyvavo visame lietuvių katalikų veikime. Ypatingai daug laiko ir pastangų yra įdėjęs į Liet. R. K. Labdarių Sąjungą, į tos sąjungos pastatytą senelių prieglaudą. Ilgus metus jis buvo tos sąjungos pirmininkas, vice-pirmininkas, taip pat daug dirbo sąjungos ūkyje be jokio atlyginimo, nes velioniui rūpėjo, kad senelių prieglauda greičiau ekonominiai sustiprėtų.

Be Labd. Sąjungos, velionis rado laiko veikimui ir Federacijoj, Tėvų Marijonų Bendradarbių Draugijoj, Šv. Kazimiero seserų ir kitų lietuvių vienuolynų reikaluose, jų rėmime. Visų jis yra garbės narys. Gi Lietuvos laisvės reikalams yra šimtinėmis aukojęs.

Iš visų organizacijų betgi jį labiausiai traukė Lietuvos Vyčiai. Gyvendamas Ciceroj velionis su kitais to laiko veikėjais įsteigė Lietuvos Vyčių 14-ją kuopą, daug kartų buvo tos kuopos valdyboje ir įvairiose komisijose. Mėgo taip pat teatrinį meną ir retas kuopos vaidinimas apsejo be jo. Chciagos apskričiai įsteigus dramos sekciją, jis ir čia buvo

vienas aktorių ir yra vaidinęs "Živilėj", "Kęstuty", "Gedimine" ir k.

1922 metais iš Cicero persikėlęs į Brighton Park koloniją čia tuojau įsisuko į lietuvių, ypač vyčių 36-tos kuopos veikimą. Buvo valdyboje, įvairiose komisijose, o kuopos dramos ratelyje — pirmuoju nariu.

Mėgo taip pat dirbuotis su jaunamečiais vyčiais. Ciceroj ir Brighton Parke buvo jų vadas.

Įsisteigus vyčių sendraugių kuopai, velionis ne tik buvo pirmas narys, bet ir veikėjas bei rėmėjas visų kilnių sumanymų. Kai sendraugiai ir Chicagos apskritis nutarė įsigyti nuosavus namus, kad turėtų ir sau ir, apskritai, lietuvių jaunimui ir draugijoms susirinkti salę, velionis atėjo ir su auka ir su septynių tūkstančių dolerių paskola. Ilgoką laiką buvo ir to namo prižiūrėtoju.

Velionies gyvenimo šūkis buvo: Gyvenk Dievui, lietuviu gimęs tokiu ir išlik ir visuomet dirbk savo tautos labui.

1939 metais velionis buvo pakeltas į organizacijos Ketvirtąjį laipsnį, o 1949 metais į garbės narius.

I. S.

THE EVER FAITHFUL FEW

*When the meeting's called to order
and you look around the room,*

*You're sure to see a chap or two from out of the
shadow's gloom,*

*Who are always at the meeting,
And who stay to see it through.*

*Whom you can always count on.
The Ever Faithful Few.*

*They fill the thankless office;
They're always on the spot.*

*No matter what the evening's like;
Be the weather fine or not,*

*They're not the Fair weather members,
They're tried and they are true,*

*The chaps we can rely on;
The Ever Faithful Few.*

Phil Carter

● Š. m. balandžio 25 d. Lawrence, Mass. vyčių pastatytas ir atatinkamomis iškilėmis pašventintas paminklas prie a. a. Vyčių įkūrėjo Mykolo Norkūno kapo.

SPORTS OF ALL SORTS

by Phil Carter

K. of L. Member can get the answer to any question on sports by writing to Phil Carter, 14 Chestnut Ave., Cranston 10, Rhode Island.

- Q. What was Knute Rockne's record while coach at Notre Dame?
- A. From 1918 to 1930, inclusive, his teams won 105 victories, suffered 12 defeats and tied 5 times. He was killed in an airplane accident in 1931.
- Q. What was Izaak Walton's profession?
- A. He was a linen draper in London, but at the age of 50 retired from business to devote his time to writing and fishing.
- Q. Is Skiing a popular sport in the U. S.?
- A. Yes, more than four million people participate in this sport covering 29 states.
- Q. Why is baseball not included in the Olympic Games?
- A. Because under the rules a game must be generally played in at least eight countries before it can be included in official competition.
- Q. Are the original Four Horsemen of the Notre Dame football team still living?
- A. Yes, three of them are businessmen, and one is a lawyer.
- Q. How many people saw the fabulous Harlem Globetrotters basketball team play in 1953?
- A. Over three million people all over the world, with the largest crowd 75,000 watched them perform in Berlin, Germany.
- Q. When was the size of the regulation baseball last changed?
- A. The size has not been changed since 1872. The

standard baseball weighs 5 to 5½ oz. and measures 9 to 9¼" around.

- J. What is the basketball record of the Harlem Globetrotters?
- A. In 26 years of basketball show business the Trotters won 4500 games, lost 267, for an astonishing winning percentage of .944.
- Q. How many unassisted triple plays have been made in the major leagues of baseball?
- A. There have been only six in the history of the majors (excluding the triple play by Billy Wamsganss in the 1920 World Series against Brooklyn).
- Q. Are bows and arrows used only for sports, or have they been used in any modern war?
- A. Bows were used in World War Two, in command attacks because they are almost noiseless in action and, therefore, an excellent surprise weapon. However, bows and arrows are now used almost entirely for sport.
- Q. What breed of dog can run fastest?
- A. Whether this distinction should be given to the saluki or to the greyhound has long been disputed. The saluki is a swift hunting dog that has been bred for centuries in Persia, Arabia and Egypt.

THIS STORY ON GOLF SHOULD PROVE INTERESTING

This duffer just starting the game, placed the golf ball on the tee, got set, and took a terrific cut at the ball and missed completely digging up dirt and ants which were close to the tee. He tried again, second time, a third time with more — turf and ants flying through the air. The ants were really worried and after the third miss the leader said, "Look fellows, if we want to get out of this alive, we better get on the ball."

So, let's all get on the ball and keep the K. of L. alive.

ANNOUNCEMENT

Host Council 19 announces that the 41st National Convention of the Knights of Lithuania will convene in Pittsburgh.

Place: Hotel Roosevelt.

Time: August 27, 28 and 29, 1954.

Registration: August 26th.

Golf Tournament — August 25th.

Will you please direct all correspondence to Miss Marian Bartkus, secretary, 54 North Second St., Duquesne, Penna.

Council 19 extend to you an invitation to attend and help make this convention a memorable one.

A. L. ONAITIS, Chairman
Convention Committee

VYČIAI VEIKIA

COUNCIL ACTIVITIES

ILLINOIS-INDIANA DISTRICT

Išpūdžiai iš apskr. susirinkimo

Kaipo delegatas turėjau progos kovo 25 d. dalyvauti Illinois - Indiana apskr. susirinkime. Vykstant į susirinkimą galvojau, kad savo amžiumi nepritapsiu, atrodysiu kaip "Pilypas kanapėse", bet salėje radau už save ir vyresnių, vienu žodžiu dalyviai amžiumi buvo nevienodi, tik dvasioje jauni — jaunystės energija neišsemiamą. Diskusijose dalyvavo be skirtumo: seniau čia atvykę, čia gimę ir naujai atvykusieji. Aptarti 4 pagrindiniai gana svarbūs klausimai: Vyčių diena — gegužinė, sportas, Katalikų Federacijos uždaviniai ir Lietuvos Vyčių spauda. Dėl dviejų pirmųjų klausimų nuomonės kiek susikryžiavo smulkmenose. Gaila, kad diskusijų metu daugelio buvo pamiršta kalbėti lietuviškai. Kaipo pavyzdį galima nurodyti p. Ign. Sakalą, kuris kad ir kelius kartus kalbėjo, bet visa laiką tik lietuviškai.

Su malonumu buvo sutikta žinia, kad atgaivinamas "Drauge" Vyčių veiklos skyrius, kurį redaguoti sutiko žurnalistas, 36 kp. vytis, Balys Brazdžionis. Apskritis savo informacijos reikalų vedėju (korespondentu) išrinko buvusią Vyčių skyriaus redaktore, dabartinę apskr. sekretore H. Gudauskaitę, kuri kas mėnesį, o gal ir tankiau, p. B. Brazdžioniui pateiks veiklos apžvalgą. Pradžiai graži, teikianti gerų vilčių. Kuopas pasekdamas, apskritis turėtų nedelsiant išrinkti savo informacijos reikalams atstovus — jie turi būti iš veikiausių Vyčių, kurie nepasitenkintų vien tik išrinkimu, bet atliktų jiems pavestą svarbų darbą. Spauda yra organizacijos gyvybės pulsas ir tam tikslui nepagailėkim triūso.

Vytis — K. Br.

CHICAGO, ILL.

COUNCIL 36

Birthday Social: In February the social was for Peter Jadirsis, Zeke Meizis, and Anthony Petrusis, and March for Al Pratt, Tony Balcytis, and Bernadette Paukstis. Due to the Lenten Season the

April birthdays of Joe Bagdonas and Wally Kamarauskas will be celebrated in May.

With deep sorrow we announce that John Brazauskas, an Honorary member, died on Friday, April 2nd. Funeral services were held at the Immaculate Conception Church and internment was at St. Casimir's Cemetery. We shall all miss John.

Our Second Annual Hearts' Dance was held on February 13 at the Youth Center. Music was furnished by the Wee Three Combo.

On February 28, we were hosts to the Illinois - Indiana District's commemoration of St. Casimir's Day. Approximately 200 members and guests attended Mass at Immaculate Conception church. The Mass was celebrated by Rev. John Vysniauskas, who also delivered an inspiring sermon. The B. V. M. Girls' Glee Club directed by Mrs. Ann Pieza sang at the Mass. Brunch followed at the Youth Center.

Many council members participated in a testimonial banquet on March 10 honoring the Most Rev. Msgr. D. A. Mozeris. The event was held at Graemere Hotel in the west side of Chicago.

Our bingo - card party was held on March 21 at the Youth Center. Persons donating prizes were: Mr. and Mrs. Kass, Mrs. A. Kiesel, Mrs. A. Latonas, Mr. and Mrs. A. Liakas, Mr. and Mrs. Metricks, Philamena Rekasius, Mrs. A. Sankus, and Mrs. H. Sirvinskas.

Our membership drive is now in full swing. At the last meeting five new members and one re-instated member were welcomed. Our council, awarded third place in the contest last year, is striving to do better this year.

Member are exerting effort towards the "Campaign for Lithuanianism" contest.

Comings Events. April 20, Tuesday, games party at the D. G. American Legion Hall for the Immaculate Conception sisters; June 6, Sunday, Mass and Communion in memory of the first anniversary of Kastas Zaromskis' death and other deceased C-36 members; and May 20, Saturday, wiener-roast, place to be announced at a later date.

Red-Wing

CHICAGO, ILL.

COUNCIL 8

Kovo 21 d., sekmadienį, buvo pagerbtas kuopos dvasios vadovas klebonas kun. Juozapas Šaulinskas. Jo intencija atnašautos šv. Mišios, per kurias vyčiai bendrai priėmė šv. Komuniją. Po pamaldų parapijos svetainėje mieliosios vytės p. Julia Passau, Bronislava Žebrauskas ir kt. pavaišino skania kava. Jaukioj nuotaikoj buvo prisiminta visi Juozai vyčiai, ypač dalyviai: kun. J. Šaulinskas, Juozas Bareišis ir Juozas Alijošius.

Dalyvis

OHIO-MICHIGAN DISTRICT

DAYTON, OHIO

COUNCIL 96

Frank Peterson of Detroit, our district president, has moved to New York, leaving us one active member shy in the district. We all wish him lots of luck.

Our annual district convention was on April 23-25, but our members already have a May schedule set up. On the May 2 a cake sale will be held with receipts slated for displaced persons of Lithuanian birth. The 10th will be our annual Mother's Day dinner. On May 16 we go to Cary, Ohio, to visit the Shrine of Our Lady of Consolation in honor of the Marian Year. Memorial week-end will be a trip to Chicago for the annual district bowling tournament.

Congratulations to Rose Ann Ambrose who passed her final test and is now a full fledge RN.

Elizabeth Kubeleus has set her wedding date for Oct. 16.

Charlie Vangas has himself a new set of golfing equipment. Is he going to compete with the rest of our members and bring Dayton in first at the national convention?

Before leaving for Florida, Charlie Petkus and his sister Eleanor Mantz sweated out a session with the measles. Eleanor's younger daughter got over them just in time to leave.

Joe and Ada Sinkwitz are heading for another fishing trip on April 19, in the

Northern parts of Michigan.

The latest fad with our members is to paint figurines and numbered pictures. Those in the group so far are Ann Scott, Elinor Sluzas, Fran Vangas, Mary Lucas and Helen Vaitkus.

Birthday congratulations are sent out to Elinor Sluzas who celebrates hers on April 17.
The Petkus'

NEW YORK - NEW JERSEY DISTRICT

GREAT NECK, N. Y.

COUNCIL 109

Our annual Comunion Breakfast was held Sunday March 14 with a large turnout. An informal speech was made by our president Al Wesey, who also gave out awards to the most valuable members of the year, Mary Picardi and Gladys Banks.

The sports committee got a few of the more active members to go Bowling at the Acme Alleys in Great Neck. High Scorer of the day was Tony Kober.

Congratulations to Josie Rusas who finally made one of our meetings. Julius Pecardi really has his ups and downs chasing fires in Port Washington.

Our spring dance will be held June 12 at the famous Steamboat Inn in Great Neck. Music will be by Vic Saunders.

The Hustlers

NEW ENGLAND DISTRICT

SOUTH BOSTON, MASS.

COUNCIL 17

The 1954 officers of C-17 are: Father John Zuromskis, spiritual director; John Daniels, president; Peter Bizinkauskas, vice president; Anna Klimas, recording secretary; Evelyn Bender, board secretary; Winifred Skudris, financial secretary; Mary Kleponis and Millie Vallis, trustees; Joseph Ginkus, treasurer; Alice Laudansky, marshall.

Board members are: Florence Zaleskas, Joan Kleponis, John Olevitz, Alice Plevock, Pat Akule, Veronica Ivanauskas and Aldonna Jakubauskas.

Minstrel Show

St. Peter's Minstrel Show was held January 24 and 25 at the South Boston High School Auditorium. The director was Alice Plevock. Members who participated were John Daniels, Joanne Dravinskas, John Olevitz, Florence Zaleskas, Ronnie

Ivanauskas, Pete Dravinskas, Ellie Zaleskas and Sonny Simonds. Peter Bizinkauskas did a terrific job as M. C. The show was such a tremendous success we are hoping Father John makes it an annual affair.

Ski Weekend

During the last weekend in January, snow enthusiasts of C-17 took off for East Jaffrey, New Hampshire. The toboggan slide proved hazardous to many of the girls, including Virginia Kleponis. On Sunday, our own Father John said Mass at St. Patrick's in Jaffrey. Millie Vallis continues going to New Hampshire every chance she gets and Winnie Skudris and Ed Rudis had a grand time at the square dance. The serious casualty of the weekend was John Daniels who managed to break an ankle.

Communion Breakfast

On Sunday, March 7, we held our annual St. Casimir's communion breakfast. Toastmaster was John Olevitz and our main speaker was Professor Certautas of Harvard University. Third degrees were bestowed upon Al Akule, Evelyn Bender, Aldona Jakubauskas, Alice Laudansky, and Winifred Skudris.

New Members

We extend a cordial welcome to Edward Stigas and Bill Gorski who recently joined our council, and to Arthur Gailius who has rejoined us after having completed his service with the U.S. Army.

Wedding Bells

Wedding bells will ring this year for Eleanor Daniels who will be married in May and for Ann Nevronis who will be married in September. We understand that Ronnie Ivanauskas and Peter Bizinkauskas will become Mr. and Mrs. this year, also.

Bowling

Our bowling season is coming to a close and we are now looking forward to our council's bowling banquet. Many thanks go to Winnie Skudris, our bowling team manager, for all the work she has done.

Personality of the Month

The President of our council, John Daniels, is our "personality of the month." He served as vice president last year, was active on practically every committee, and did a fine job on the Ritual committee. Broken ankle and all, John has pitched in to clean, repair and paint our clubroom. At present John is busy making plans for the forthcoming New England District Picnic, of which he is chairman.

Zalios Akys

WATERBURY, CONN.

COUNCIL 7

Some thirty-eight years ago a handful of persons met in a small dingy room in an old building — that since has been replaced by a beautiful building now known as St. Joseph's Grammar School — and made plans to join the Knights of Lithuania.

Among these few planners was a well-known personage who is still with us. Our hope is that he will remain with us for a long time to come. He is our beloved pastor, Rev. Joseph Valantiejus.

On March 31, 1916, our council received its charter and this year we celebrate our 38th birthday. Ours was a humble beginning, but with the help of Fr. Val we have obtained a club house with roomy quarters which from year to year we continue to improve. And, from a handful of persons our membership now has grown beyond one hundred members.

Much has been done in these thirty-eight years. And although I don't know what the original social and sports functions were, I do know that in later years many feats were accomplished.

One of the sports that the Waterbury K. of L. excelled in was basketball. Its team was well-known throughout the East. Not only Lithuanians, but those of other nationalities as well, were ardent fans. Both bleachers and standing room were filled during exciting games between the Knights and Visitors.

The Waterbury Knights also displayed talent in dramatics. Several operettas were staged under the competent direction of Professor Aleksis. Performances were excellently portrayed despite the amateur cast.

Two of our largest minstrel shows were staged by the K. of L., with two evening performances necessary to accommodate the crowd. These shows always were benefit performances in aid of the parish.

With the passing years older members retired and a new crop appeared. Basketball was abandoned. Volley ball became a game of the past. But the bowling league continued to hang on.

Then, much could be blamed on the war years. In that period both the clubhouse and activities were kept alive by the girls. These were the lean years we faced and overrode until the fellows trickled back.

Of course, little Eros became busy with his bow and arrows and before we knew it several people were staying away from the club. Making a home and rais-

ing a family was important, and so several years passed before they were reinstated as members.

But our membership has grown again and activities have perked up. Our bowling league, for example, is in full swing with 50 members, the maximum we can accommodate. This particular sport seems to hold the greatest interest. And to make matters more interesting, Edward DiNapoli, our chairman, solicited gifts which are raffled off every Wednesday night.

Due to the distance between cities in the New England District, it has been difficult arranging matches between other councils and our own. In the Lithuanian Catholic Clubs of the Connecticut League, we have been faithful and successful. Both the girls' and men's teams have won the first round and now are battling in the second round.

As in every council, so with Waterbury — no lack of social activities. Our schedule is pretty well filled with bowling banquets, special events parties, summer picnics, and outings.

Our chaplain, Father Cabitor, sees that our spiritual needs are taken care of. Every year we have two great religious observances — St. Casimir's Feast Day and Mothers' Day. Attendance at these observances is amazing.

The St. Casimir's Communion breakfast is an impromptu affair. We have a guest speaker, but it's fun, also, to hear different members called upon to make remarks. This year, the Mayor's wife graced our main table. Having been a member before, she decided to return and again become part of our organization. In fact, other of our former members also have rejoined our council.

Last year the fellows got ambitious and formed a softball team. As beginners they didn't do too well, and who knows but maybe their signals were crossed. This year, however, we're sure they will show better results. All we need now is a girls' softball team.

In another month, three-quarters of the membership moves out to the golf links. Some respond to the call of the wild, some to skiing, and some to fishing. But give me the call of the "Fore!" — with a set of clubs, a golf bag, some sunshine and hope, and a drive that reaches beyond that 2-0-0 marker.

Thus the council progresses. It is a little lax in some activities, such as in Lithuanian Affairs, but in time interest will grow and every member will be doing his part.

So ends the brief history and review of our past and present events under the

leadership of Fr. Cabitor, spiritual advisor; Peter Drevinskas, president; Walter Pitcavage, vice-president; Patricia Richards, secretary; Colette Shukis, recording secretary; Eleanor Barkauskas, treasurer; and board members John Stokes, Jr., Mary Undraitis, Lillian Paulauskas, Joseph Stevens, and Edward DiNapoli.

We hope to accomplish bigger and better thing in time to come. "Stokime visi į talką — dirbkime Dievui ir Tėvynei".

Patricia Richards, Secretary

LAWRENCE, MASS.

COUNCIL 78

We commemorated St. Casimir's Day by receiving Holy Communion in a body, and attending a Communion breakfast in the parish hall. Breakfast was served by Helen and Anne Marcinkevich.

Fr. Albin Janiunas gave an inspiring talk on St. Casimir during the March meeting.

Congratulations to Joan Jukins and Charlie Rimas on their recent engagement, and to John Zemis and Geraldine Prall of Milton, who will soon become Mr. and Mrs.

Glad to see Arthur Fyfe, USAF, who is home on leave after a tour in Alaska.

The council recently sponsored two well-attended whist parties. At our second party Pauline Rimas won first prize. On the committee were: Helen and Anne Marcinkevich, Pauline Oroski, Pauline Rimas, George Unick, Jr., Tony Padvaiskas, and Al Blazeovich.

We wish to express our deepest sympathy to Vyto Moskevicius upon the death of his mother.

Boy of the Month

This month we nominated Leo Gaidis as B. O. T. M. Leo served as 1953 president of Council 78 and has been active on numerous committees since. He participates in many parish affairs and is an active member of the Holy Name Society, parish choir, and the Businessmen's Association. Leo, who is employed as a chemist at the Marum Knitting Mills, is an accomplished accordionist and leads his own orchestra. He is also an avid fisherman and golfer.

Zookie

ANSONIA, CONN.

COUNCIL 135

Here & There

They say that sooner or later we all return where we belong and see the folks we miss. We're speaking of our Donna Svelnys whom we've missed along with her husband Kasey.

Latest rumor is that our President Al Barauskas is having executive board meetings at home with the family since they're all officers.

Lent will soon be over and Lil Chaplick will shed her big storm coat.

Every one was surprised to read in the local news paper about C-135's all girl bowling team. The girls did good and it was nice to read about.

Big doings are being planned for a Fourth Year Birthday for the council on April 28 in New Haven. It was four years ago on Founder's Day (April 24, 1950) that the local council was formed. The first permanent officers of the council were: Johnny Sabulis, president; Al Barauskas, 1st vice-president; Stanley Varshelka, 2nd vice-president; Ann Barauskas, secretary; Anne Sabulis, treasurer; and, Ann Karaitis fin. secretary.

Every one has been enjoying movies at the past few meetings shown by Johnny Sabulis our Past-President and produced by Joe Draugelis.

Degree Work

The first two members to receive the Third Degree (up through the local ranks) are past-president, Johnny Sabulis and secretary, Ann Barauskas. A letter of congratulations was received by the executive board concerning the fine job these two have done. Both are among the original founders of the local council.

The second degree was bestowed upon the following members recently: Helen Adasunas, Frank Bakaitis, Peter Gumbulevich, Vinner Packer, Joe Draugelis, Joseph Chernauskas and John Chernauskas.

The first degree was awarded to our youngest member, Leon Barauskas, on St. Casimir's Day at the Communion Breakfast. Speeches were delivered by our spiritual director Father B. F. Gauronskas, Judge Joseph Chernauskas, Olga Savitskas, president of The Children of Mary, and our guest speaker John Chernauskas, attorney.

The local council is planning an outing at Lake Quassapaug for Sunday, June 27. It pleased all the folks in past years to attend and every one is eagerly awaiting this one too.

Quite a few members are planning to attend the District Picnic at Marianapolis. This affair as always is a grand one.

"Nakties Pelėda"

NORWOOD, MASS.

COUNCIL 27

Our council has increased by the addition of another new member, Vincent Sitkawskas.

Tentative plans were made for a picnic to be held some time in June and Dan Perednia will serve as chairman.

Members Kay Perednia, Millie Tulis, John Chervokas and John Stadalnick have volunteered for the Lithuanian Affairs Committee.

St. Patty's Day was given a bit of Lithuanian spirit. There was a poster hanging on the wall in the high school bearing the words "Erin-go-bragh" enclosed by a shamrock, and right below an addition "Long Live Lithuania".

Lil Kaseta, B. C. student, was a participant in a musical put on by the college to commemorate the wearing of the green.

Agnes Kulbok is burning midnight oil not only by writing K. of L. servicemen but by studying banking at the American Institute of Bankers.

Vin Kasauskas had the misfortune of seeing his car burn up.

Fran Nevins, is kept busy with his gas station on Route 1, East Walpole, but manages to come to our meetings and make his reports.

Scribbling Scribe

ATHOL, MASS.

COUNCIL 10

Mystery Ride

During Lent, our council members made another pilgrimage headed by Father Albin, John Talakowski and Joe Waitkevich. Our first stop, on the itinerary, was at the Novitiate of the Blessed Sacrament. A group rosary was said, led by Casimir Pinigis, Mary Gauronsky, Janice Melaika, Betty Tarpey and Leonard Davidonis.

We continued our journey to Worcester and visited St. Casimir's Church, where the Lithuanian Union of the Blessed Virgin Sodality was holding a Holy Hour. We thank Father Peter Shakalis, officers and Worcester Sodalists for their wonderful hospitality. Having ended the journey, all travelers were invited to the home of Lennie Davidonis, where he showed movies of the K. of L. members on their various trips and socials. We had several non-members who accompanied us on the pilgrimage and hope they will join our council soon.

The Stork Club

Congratulations to Mr. and Mrs. John Polchlopek (formerly Geneva Rimsa) of Gardner on the birth of their son, Michael. Their first-born is a daughter named Janet.

The Marian Statue

Our parish was honored by the presence of a beautiful statue of the Immaculate Heart of Our Lady. The statue was made in Italy and blessed by the Pope. This

same statue is now on tour of all the Lithuanian parishes in the country. Paul Shatos, K. of L'er, had the honor of being one of the bearers of the statue as it was carried into the church.

Personality of the Month

We wish to pay honor this month to our president, Leonard Davidonis, Lennie, who was elected vice president of our council, stepped into the office of president when Robert Posk left for Boston to continue his studies. Lennie has previously served as vice president and president of the council and is one of the more active members of our council. His pleasant personality and his diligent work have made him well known throughout the district. His car (nicknamed the Blue Beetle) is a familiar sight at New England district affairs.

Lennie is an accomplished draftsman at the Union Twist Drill Co. in Athol. He is an excellent amateur photographer, and we have enjoyed showings of the movies he has taken. His trick photography has often puzzled and amused us — especially when he shows us pictures of his "twin brother". His artistic ability is one we have also capitalized on.

Lennie is a great sports enthusiast, a top notch bowler and an expert fisherman. His motor boat has added much pleasure and excitement to many a K. of L. outing.

We foresee a very successful year under the guidance of such a talented and capable leader.

Rašytojas

WORCESTER, MASS.

COUNCIL 116

Our beloved pastor and honorary member of the Knights of Lithuania, Father Vasys was recently elevated by the Holy Father as Domestic Prelate. The officers of our council were Rt. Rev. Msgr. C. A. Vasys' guests at the Ceremony of Investiture on the evening of Easter Sunday at St. Paul's Cathedral. The entire parish is rejoicing together with Monsignor Vasys.

"The Equestrian", our council bulletin, has new co-editors, namely, Mr. and Mrs. Robert Paluses (formerly Rita Kersis). Both are doing a fine job!

At our annual Communion Breakfast, March 7th, Professor Dravinskas of Clark University was the guest speaker.

Our basketball team lost the championship; they certainly played good ball all season long and were tied with T & G, the team to whom they bowed. We still say "three cheers" to our staunch Knights!

Many of our members took part in the "Family Rosary" Radio Program (Station WAAB) during the six evenings to which

our parish was assigned. Father John Jutkevičius, spiritual adviser, led the recitation.

When the statue of our Blessed Mother visited our parish, March 28, Ronald Vieraitis, Roger Pedjoe, Gerald Manasas and Frank Ciras, president, carried the beautiful Papal - blessed statue in the procession.

"Taradaika"

PITTSBURGH DISTRICT

Tom Unites (C-19) has been a member of a folk dance group made up of various nationalities for quite some time and it seems he has sung the praises of the K. of L. so loud and strong that one of the group contacted Mildred Chinik and asked if a group from K. of L. or elsewhere among the Lithuanians, either large or small, could provide a cultural background for a Lithuanian Folk Night. So on March 24th the event took place — Mildred Chinik was able to round up a few willing members and as it turned out they were all from C-19.

Hand woven linens, some lovely inlaid wooden plates with typical Lithuanian settings, some dolls dressed in different types of Lithuanian costumes, and various small articles as hand woven belts and ties, "margučiai", etc. were arranged on tables by Mildred Chinik and the others. Anne Kevilus modeled our Lithuanian costume provided by Ruth Greblunas, and Nellie Kuntz brought some "ausukiy" which she had baked. Mildred Chinik also rounded up quite a few books on Lithuanian costume, history, etc. and displayed them opened up beside the real McCoy! The leader of the group taught only the simplest Lithuanian folk dances — mostly those found in the Burchenal Folk Dance Book — "Noriu Miego", "Klumpakoja" (which he taught promenade style and members of our group demonstrated its more popular polka version) and the "Suktinis". It was after the folk dance program that the informal program planned by Mildred Chinik followed. She was most ably assisted with information supplied by Vyto Jucevičius and Walter Chinik — it was supplemented by question and answer after the brief resumes were over. Our group also demonstrated a few types of Lithuanian folk songs — a cappella style. There were about 60 people present — young and old and in-between — and all seemed to thoroughly enjoy our program and were most interested in the customs of Lithuania and her history. Those who participated that evening were Walter and Mildred Chinik,

11220

ANTANAS BALCYTIS-36
2512 W. 45 PL.
CHICAGO, ILL.

Anna Navickas, Lorraine Puzas, Margaret Potts, Nellia Kuntz, Anne Kevilus, Tom Unites and Vyto Jucevičius. A special thanks to all for helping us spread our Lithuanian customs and handiwork and those who were not able to attend that evening but who so graciously lent us their precious Lithuanian articles — Ruth Greblunas and Anne and Sam Aleliunas.
Mildred Chinik

PHILADELPHIA, PA.

COUNCIL 3

Our treasury is beginning to grow as the result of selling hot dogs and coffee every week at the parish Bingo's. Special mention go to Helen Shields, and her assistants — waitresses.

Our main activity during Lent was to see the Passion play which was presented in the Catholic Lyceum in Camden, N. J. John Zitkas, Mary Greblowski, Henry Barsevicius and Albert Anona were kind enough to act as chauffeurs to transport 22 of our members to Camden to see the play.

Our council, along with other parish organizations will receive a special honor when our boys will stand guard for *Our Lady of Lithuania* statue when it arrives in our parish in June. This statue is going

to visit every Lithuanian parish in the country. It is a wonderful tribute to Our Lady and we should pray especially hard that Lithuania will soon be a free country once again.

Our financial secretary, Xenia Budelis, has just moved to Kentucky to join her husband George, who is stationed in Fort Knox. If anyone from the other councils

knows anyone who is stationed in Fort Knox, contact Xenia and George because I'm sure they don't know many people in Kentucky.

We've just added a new member to our list of bowlers, Ronald Gulziunas, who is very good in knocking down those little white pins. (on South Catholic's bowling team while in high school.)

In the beginning of March, our spiritual director, Father Raila, began conducting Lithuanian classes for our members on Tuesday evenings. These classes will be very beneficial to those of us who do not speak the language very well. The class is conducted entirely in Lithuanian. In this way, Father Raila says we will learn faster, and he really makes each class an enjoyable one.

Missing persons

Theresa Mazeika has been so busy with her studies these days that we seldom see her. Couldn't you manage to stop over to the clubroom one or two nights a week? We miss you!

Books

To anyone interested in reading a good book, "Executive Suite" by Cameron Hawley, is a very enjoyable book, a little different from the ordinary trend of novels these days. *Al*

K. of L. CALENDAR

- May 8 — Norwood, Mass. (27),
 DANCE, Runeburg Hall.
- May 15 — Providence, R. I. (103)
 Annual MAYTIME BALL,
 Roger Williams Park
 Casino.
- May 23 — New England District
 Picnic Marianapolis —
 Thompson, Conn.

41st National Convention of the Knights of Lithuania — August 27, 28 and 29, 1954. (Registration — August 26th; Golf Tournament — August 25th. Host Council 19.)

Knights of Lithuania

MEMBERSHIP DRIVE

February 1, 1954 through May 31, 1954

INDIVIDUAL and COUNCIL AWARDS

MAKE THIS 1954 THE BIG YEAR!

Walter R. Chinik, Chairman

National Membership Drive
